

HA ISTEN VELÜNK VAN, AKKOR HOL VANNAK A CSODÁK?

(IF GOD BE WITH US, THEN WHERE IS ALL THE MIRACLES?)

1961.12.31

1 Köszönöm Neville testvér. Jó estét barátaim. Itt vagyok újra. Teljes négy órát kaptam ma reggel. Ez szégyen. És miután négy órát beszéltem, már biztos, hogy fárasztó vagyok, és inkább elkergetnétek az emelvényről.

2 [Gyülekezet mondja, „Nem!” Branham testvér testvére Doc azt mondja, „Ez emlékeztet engem valamire, hogy valaki mondta ma, hogy mindig sok marad ki, amihez sohasem jutsz el.”-Szerkesztő] Igen, Uram. [„De ma este, kedves, annyi időt használ ki, amennyit csak akarsz.” A gyülekezet mondja, „Ámen!” Doc mondja, „Így, hát nem kell semmit sem kihagynod.”] Kiírtam majdnem a fél Bibliát ide [Valaki mondja, „Az egész éjszaka itt van arra, hogy prédikálj.”] Sok drága testvérünk van itt, őket akarjuk hallani.

3 Hányan élveztétek a ma reggeli alkalmat... [A gyülekezet mondja, „Ámen”-Szerkesztő] Igazából, négy órás volt. Nem tudom, meddig ment a felvétel.

4 A lánytestvérem felhívott a szolgálat után és azt mondta „Senki másnak nem szólt.” Mondta, „Biztos, hogy csak nekem szólt. És azt mondtam - a férjének - „Junior”, mondta, „Mit gondolsz?” „Oh” - mondta a férje, - „Hallottam, hogy Branham testvér ettől jobban csinálja.” A nővérem azt mondta, „Akkor már biztos voltam benne, hogy minden nekem szólt,” mondta.

5 Azt hiszem, hogy visszament, különben elmondanám ezt róla, de így inkább hagyom. Dolores hol vagy? Nincs itt. Nos, akkor elmondom. Ő azt mondta, „Én csak egy kicsit használok abból a – tudod - festékből; csak egy kicsit vágom.” Mondta, „Ennek vége.” Ő felismerte, hogy még nem halt meg teljesen, értitek. Meg kell halnod, így azt a címet adtam az üzenetnek... az új évi üzenetnek. Adja az Úr az Ő áldásait.

6 Olyan jó ma este látni ennyi mindenkit itt. Graham Snelling testvért, éppen idejében beértem ahhoz, hogy halljam, ahogy befejezte azt a régi éneket, „És megyünk, hogy a Sion hegyén lakjunk.”

7 Azt hiszem, hogy nincs itt senki, aki emlékszik a kis Lawson rabbira. Valaki emlékszik rá? Igen, ketten vagy hárman, Graham testvér és... Slaughter testvér. Ez eszembe jutatta Lawson testvért. Emlékeztek, hogy énekelt? Kis, pici ember, úgy hívtam, hogy „rabbi” mert egy kis lapos fekete kalapot hordott. Pünkösdi prédikátor volt. De nagy, hatalmas teknőspáncél szemüvege volt, és azt mondtam, „Úgy nézel ki, mint egy rabbi.” És így mindig úgy hívtuk, 'Lawson rabbi' egy csodálatos kis testvér. És ő annyira idős volt, hogy bejött meggörnyedve; elütötte egy autó és nem tudta behajlítani a térdét. Felakasztotta a mankóját vagy a sétabotját erre az oldalra, így. És olyankor

leültem egy székre. És amikor odaért ahhoz a részhez, hogy „A földi élet kerekerei mind csendben állnak,” akkor mindig felvette azt a régi botját, átnyúlt a válla felett és pont a nyakam köré akasztotta, és felhúzott *így*, megölelt, és azt mondta, „akkor megyünk, hogy a Sion hegyén lakjunk.”

8 Valaki más itt ismerte Lawsen rabbit? Csak egy páran. El akarom mondani ezt, akkor. Egy különös dolog történt velem. Egy igazi, kis prédikátor volt, remek testvér. És nem voltak nagy dolgok rábízva; nem az volt a küldetése. De, hiszem, hogy hűen élt ahhoz, ami rá lett bízva, ez a legfontosabb dolog.

9 És a felesége úgy gondolta, hogy nem keres elég pénzt, azzal, hogy prédikál, így azt akarta, hogy találjon munkát. Ő folyton a Bibliát tanulmányozta. Így egy napon a felesége annyira mérges lett rá, hogy csak kiragadta a Bibliát az öléből, megfogta, felemelte a tűzhely tetejét és bedobta a Bibliát a tűzbe és megégette. Egy pár hónappal azután valami karácsonyi égőket tett föl, és a karácsonyfán lévő láng belekapott és halálra égette, pontosan ugyanazon a helyen. Látjátok, azt aratjátok, amit vetettek. „Ne érintsetek az én felkentemet, ne ártsatok az én prófétáimnak.” Látjátok?

10 Isten Igéjére gondolva. Azok az emberek, akiknek nemrégiben volt az a balesetük, és aztán Sátán megpróbálta eltörölni az ő... Pont most látom őket, felállni ott hátul, csak éppen, hogy valakit beengedjenek. A lakókocsijuk, gyakorlatilag minden azon a helyen porrá égett. Ott voltam. Az egyetlen dolog, ami megmaradt, azt hiszem, az áldott régi Biblia, és azt hiszem, az én könyvem és Osborn testvéré. Minden porrá égett, a lakókocsijukban. Felvettem a Bibliát, csak egy kicsit megfüstölődött kívülről. Mondtam a testvérnőnek és a testvérnek, hogy egyszer, ha az Úr akarja, szeretném azt elhozni ide a szószékhez, és szeretnék prédikálni egy témáról, arról, hogy „A mennyek és a föld elmúlnak, de az Én Igém nem.” Amikor mindennek vége, az Ige még mindig ott van. Nem csodálatos, ahogy Isten törődik az Ő Igéjével? És akkor engedd, hogy az az Ige benned legyen, Ő gondoskodni fog rólad. Ez így van.

11 Az árvíz idején. Egy este itt prédikáltam, itt hagytam a Bibliámat. A '37-es árvíz aznap éjjel jött, majdnem, ahogy átsöpört a gyülekezeti házon; felemelte ugyanezt a szószéket, felemelte magasra (akkor még nem volt másik mennyezet itt bent) és odanyomta a mennyezethez. Az Ige a szószék alatt volt; ahelyett, hogy lesüllyedt volna, a felszínen úszott, és felment egészen a mennyezetig. És itt eveztem körbe egy csónakban. És akkor, amikor a víz lement, a szószék leereszkedett és a Biblia pontosan itt, ugyanannál a fejezetnél volt nyitva, amiből olvastam, az árvíz elmúltával. „A mennyek és a föld elmúlnak, de az Én Igém nem.” Ez így van. Ő csodálatos. Ugye?

12 Őszintén, el akarok menni innen, igazán gyorsan, mert annyi sok jó szolgálójuk van. Azt gondoltam, hogy felhívom mindannyiukat az emelvényre, de nincs elég székünk számukra. Mert sokakat láttam, mióta ideértem, a közönség között, akiknek talán van üzenetük ma este. Akarjuk hallani a pásztorunkat, és másokat, azt-azt az üzenetet, ami

a szívükön van, ma estére. És én csak igazán rövid leszek és megpróbálok egy kis valamit mondani.

13 És aztán elkezdzünk valamit ma este, vagy valami történik ma este, ha Isten is úgy akarja, amit eddig nem csináltunk, mióta én... az életem során. Csak valamelyik nap gondolkodtam erről, hívtam Neville testvért, és azt mondta, hogy az nagyszerű ötlet. A dudálás és a kiabálás, és ilyesmi szokások helyett, és az ivás és az újévi köszöntés, és ilyenek helyett az oltárhoz fogunk jönni és Úrvacsorát veszünk éjfélkor... Mindannyian, ahogy ma este hallgatjuk az Igét, ezektől a különböző szolgálóktól, legyünk igazán tiszteletteljesek.

14 Nos, a múlt vasárnap este, egy karácsonyi üzenetet mondtam el. És akkor azt mondtam a gyülekezetnek, a Georgiaból és más helyekről való embereknek, „Ne gyertek”, mert akkor a gyerekek kimaradnának a karácsonyból. Ők - várják azt, ők csak gyerekek. És megszerzem a szalagokat nektek. Nos, ti, akik nem tudtatok eljönni, a szalag az én költségem. Csak mondjátok el Wood testvérnek és nekik és én majd gondoskodom erről nektek, és megszerzem a szalagot.

15 És most, ma este először is ezt a dolgot akarom mondani, mielőtt elolvasom a szövegrészemet.

16 És talán, ahogy prédikálunk, fent leszünk majdnem éjfélig. És akkor olyan tizenöt, húsz perccel éjfél előtt, kijövünk és kihozzuk a kóser kenyeret, az Úrvacsorát, a pászka bárányt. És kitesszük ide a kóser kenyeret, és aztán hálát adunk Istennek, és az oltárnál állunk meghajtott fejjel és szívvel, és vesszük az Úrvacsorát. És azt hiszem, a helyiség tele van felhevőkkel, ott és így tovább. Nem tudom, hogy nekünk... Mit mondjak? Addigra kihozzák azokat, így nem kell kihagynunk a lábmosást sem. És holnap hétfő van, és néhány embernek, aki nem ide valósi, bőven lesz ideje haza menni. És bízom benne, hogy Isten meg fog titeket most áldani.

17 És valószínűleg ez lesz az utolsó alkalom, amikor veletek leszek, mielőtt visszajönnék nyugatról. Elmegyek Arizónába, talán először Louisianába, és aztán Arizónába és Kaliforniába. És aztán, amint visszaérek, akkor remélem, hogy újra veletek tudok lenni. Addig az időig imádkozzatok.

18 Sohasem készítettem útitervet. Azt hiszem, látom Borders testvért, ma este, az összejöveten. Észrevettem, hogy reggel itt volt. És ő vezet egy kimutatást, és valamelyik nap elém tett egy listát, a mindenféle meghívásokkal. De valahogy ez alatt az idő alatt a Szent Lélek azt mondta nekem, „Menj egy bizonyos helyre. És amikor ott elvégezted a dolgodat, akkor megmondom, hogy hová menj onnan.” Látjátok, csak pontosan így vezet, hogy mi legyen a következő lépés. Szóval, elég közel lehetünk a vonalhoz, amikor Ő elkezdi azt tenni, látjátok, csak tud róla hogy hív-e és vár-e valaki.

19 Nem újévi fogadalomként, mert az nem szokásunk; azok nem használnak, mert megszegjük őket. Láttam apámat a dohányját eldobni minden újév éjszaka; ahogy nézi,

hogya hova dobja, azért, hogy következő nap felvehesse onnan. Látjátok? És így megy ez. Ne tegyünk fogadalmakat. Kérjünk irgalmat és kegyelmet, kérjük Isten irgalmát.

20 És ha nem lesz több lehetőségem arra, hogy Úrvacsorát adjak, talán sietve akkor én... Ez az a dolog, amire vágyom, hogy megtehessem; egyik vágyam, hogy lássak egy ránc és szeplő nélküli gyülekezetet, hogy a Szent Szellem... Graham testvér, ez a szívem vágya; hogy lássak egy gyülekezetet, ami annyira telve van Istennel, hogy a bűn nem tud sehol sem megmaradni, Isten Szelleme kihívja akárhol is legyen. Én azt akarom látni.

21 És amire vágyok, az az Úrtól való nagy látomás, amire mindig is vágytam, hogy az Úrtól az meglegyen, Ő valamelyik reggel adta azt nekem, körülbelül tízkor reggel. És az megelégtített. Évek és évek óta, mióta szolgáló vagyok, vágytam arra, hogy lássam azt, és végül beteljesedett. Most nagyon hálás vagyok Istennek. És nem mondtam arról semmit, csak le van itt írva nekem. És tudom, hogy ez pontosan az, amit mindig is kértem.

22 És most imádkozom, és bízok Istenben. És ma este, újra, oda szentelem az életem Ő neki, innen az Ő szószékéről. Hogy az a nagy vágy az életemben, az hogy alázatosabb legyek Isten előtt és az Ő népe előtt. Tudom, hogy ez a legnagyobb hibáim egyike, hogy ilyen módon kell foglalkozni az emberekkel, az sokat kivett belőlem, sok olyan dolgot, ami valaha ott volt. Bízom benne, hogy Isten helyre fogja állítani újra azt az örömet, ami egyszer megvolt nekem. Nem mintha elvesztettem volna az örömet, nem; de úgy értem, hogy többet akarok abból, többet és több alázatot, hogy szolgáljam az Urat. Ebben a következő évben, megígértem Istennek, hogyha engedi, hogy éljek és erőt és egészséget ad, megpróbálok Isten szolgája lenni és az emberek testvére, tiszta szívemből. Most, Isten áldjon meg titeket. Hajtsuk meg fejünket csak egy pillanatra.

23 Ahogy a világ, Atyám, forog az egyenlítő mentén, ahogy mondják, most újra el fog most indulni, vissza, afelé a ... az évnek a legrövidebb napjától, a leghosszabb felé. Csak egy rövid idő és trombitákat fognak fújkálni, az emberek kiáltozni fognak, a csengők csengeni; és a régi elmúlik és az új év eljön. Atyám, köszönjük neked, hogy Te megengedted, hogy lássuk az 1961-es évet. És imádkozunk, hogy bocsáss meg minden bűnünket, amit elkövettünk ebben az évben. És ha volt valami, amit mi tettünk, ami jó volt, a Te Neved legyen dicsőítve. Mert az nem mi voltunk, a méltatlanok; hanem az Te voltál, a Szent Szellem a mi végül utat tört a mi életünkbe, a mi lázadó állapotunkon át és tett valamit, ami Istent dicsőítette. Hálásak vagyunk, hogy Ő megtette. Atyám, imádkozunk ma este, hogy Ő félre toljon minket minden alkalommal, és, hogy Isten akarata legyen meg a mi életünkben.

24 És, ma este, ahogy a mi testvér gyülekezeteink, és a pásztoraik itt ülnek; a mi Graham testvérünk, és testvérek az ország különböző résziből; Utica-ból, Sellersburg-ból, Georgetown-ból, bárhol. Drága lelkek jöttek össze több helyről, több államból, ma este, hogy segítsenek nekünk ezen a nagy jubileumon itt, amit mi ünneplünk; és

velünk töltsenek időt, énekeket énekelve, imádkozva, és Isten Igéjét hallgatva. Tölts meg minden szívet. Vegyél el minden kétséget. Vegyél el minden félelmet. Vegyél el minden fáradságot. És a Szent Szellem hadd menjen be a szívünkbe, és ültesse el az Igét. Hadd legyünk az a föld, amelybe az Ige beleesik, ami gyümölcsöt hoz a következő évben. Add meg, Uram.

25 Segíts most nekem, mert ez az én időm, rajtam a sor most, hogy beszéljek. Imádkozom, hogy Te kend föl a szavakat, amiket mondok, és hadd menjenek ki a Szent Szellem kenete alatt, elvárásokkal, Uram, hogy hozzon embereket, akik nem ismernek Téged, Tehozzád; és azokat, akik ott vannak, hadd legyen nekik több hitük, hogy Téged szolgáljanak. Add meg, Uram. És segíts a hangomon, és mivel meg vagyok fázva, és fáradt vagyok a négy órás délelőtti szolgálattól, imádkozom, hogy Te segíts engem. Segíts mindannyiunkat, és készíts fel minket most az elkövetkező szolgálatra és az Úrvacsorára.

26 Áldd meg ezt a gyülekezetet és a pásztorát, a mi Neville testvérünket, a gyülekezet gondnokait, és a diakónusait, és hadd szolgáljanak még derakasabban ebben az évben, mint bármikor ezelőtt. Köszönjük az ő szolgálatukat és az ő helytállásukat. Mennyire mellettem álltak, amikor szükségem volt valakire, aki mellettem áll! Neville testvér, és Roy Roberson testvér, és mindazok a csodálatos testvérek, akik mellettünk álltak a gondok idején és a Szent Szellem vezetése alatt hoztak döntéseket a legjobb módon, ahogy tudtak. És azokról a döntésekről, amiket hoztak, bebizonyosodott, hogy a Te akaratoddal egyeztek, mert megáldottad az ő döntéseiket. Istenem, legyél továbbra is velük. Segíts mindannyiunknak, együtt most. Jézus Nevében kérjük. Ámen.

27 Nos, nektek, akik jegyzeteltek, bízom abban, hogy imádkozni fogtok értem és egy pár pillanatig szeretném felhívni a figyelmeteket az Igéből egy részre, ami a Bírák könyvében található a hatodik fejezetben a hetedik verstől kezdődően. Szeretném, hogyha csendben figyelnétek és hallgátjátok az Igét.

28 Hallotok ott hátul rendesen? Emeljétek fel a kezeteket, hogyha hallotok. Rendben. És ha figyelnek, akik a mikrofont beállítják, figyelni fognak, hogy működjön. Megy a felvétel?

29 Bírák, a 6.fejezet, 7.vers. Most figyeljete jó, mert pár perc múlva vissza fogok utalni erre.

„Mikor pedig Midján miatt Izráel fiai az Úrhoz kiáltottak, prófétát küldött az Úr Izráel fiaihoz, aki ezt mondta nekik: Így szól az Úr, Izráel Istene: Én vezettelek ki titeket Egyiptomból, és én hoztalak ki titeket a szolgaság házából. Én mentettelek meg benneteket az egyiptomiak kezéből és minden nyomorgatótok kezéből, kiűztem őket előletek, és nektek adtam földjüket. És ezt mondtam nektek: Én, az Úr vagyok, a ti Istenetek, ne féljétek az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok. De ti nem hallgattatok szavamra.

Azután eljött az Úr angyala, és leült a tölgyfa alatt, amely Ofrában van, amely az Abíezer nemzetségéből való Jóásé volt. Fia, Gedeon éppen búzát csépett a pajtában, hogy megmentse a midjániak elől.

Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és ezt mondta: Az Úr veled, erős férfiú!

Gedeon azonban így felelt neki: Kérlek, Uram, ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez? Hol van mindaz a csoda, amelyekről atyáink beszéltek nekünk, amikor ezt mondták: Nem az Úr hozott-e ki minket Egyiptomból? Most pedig elhagyott minket az Úr és a midjániak kezébe adott.

Ekkor az Úr hozzá fordult, és azt mondta: Menj el, és a te erőddel szabadítsd meg Izráelt Midján markából! Én küldelek téged!”

30 Ha ez kedves Istennek, szeretnék ott venni egy szöveget erről, azt hiszem a ... a 14. vers körül, ahol azt mondja, *Ha Isten velünk van, akkor hol vannak mindazok a csodák?*

Nos, mindannyian ismerjük Izráel bírait.

31 És hogy győzték le az izraelitákat; a filiszteusok, a midiániták, az ammoriták, és a különböző nemzetek, hogy jöttek be, mint a sáskák, és csak felették, amijük volt, és elvették, és mentek tovább. De, megfigyeltétek, ezt csak azután tehették, miután Izráel eltávolodott Istentől.

32 Az ördög nem közelíthet hozzád, hogy bántson téged, csak ha először eltávolodsz Istentől. Emlékezned kell erre. Amikor bármi történik, ellenőrizd le, nézd meg, hogy hitben vagy-e, vagy nem, lásd meg hogy Isten szerint jársz-e; akkor emlékezz, az ördög nem árthat neked, te Krisztusban vagy.

33 És ezen a helyen itt, mi éppen most hagytuk el a... Egy néhány évvel azelőtt, volt a prófétanő Deborah és Bárák. És hogy volt az, hogy Deborah prófétált és megmondta nekik, hogy mit tegyenek, és az pontosan úgy volt; Bárák, a nagy harcos; és hogy hogyan írtak egy éneket, a győzelemről az ellenség felett. De, amint kimentek a nehéz helyzetből, rögtön, egyenesen visszamentek újra, ugyanabba kerékvágásba.

34 Hát nem ezt a képet mutatja ma a gyülekezet? Ahogy kijön egy elferdülésből, rögtön bemegy egy másikba. De eljött az ideje a cselekvésnek. És most ugyanaz a helyzet, eljött az idő a cselekvésre. Eljött az idő, amikor abba kell hagyni, hogy gyülekezetet játszunk Istennel. Nem szabad többé gyülekezetet játszunk. Neki kell állnunk a munkának. És bízunk abban, hogy ugyanaz az Isten, ezt az emberek szívére helyezi ma este, hogy ideje abbahagyni azt, hogy csak gyülekezetest játszunk, vallásosat játszunk, hogy eljátsszuk, hogy igazak vagyunk és most, itt az ideje a cselekvésnek.

35 Ahogy beszéltem ma reggel, arról a témáról, hogy mi volt az új születés, és hogy jutunk el ahhoz, biztos, hogy az még megy le a szívetekbe. Most eljött az idő, hogy cselekedjünk, azon, amiről tudjátok, hogy az az igazság. Nem cselekedhettek hittel,

csak hogyha először tudjátok, hogy mit tesztek. Először tudnotok kell, hogy mit tesztek, mielőtt lenne hitetek ahhoz, hogy azt megtegyétek.

36 Valaki egyszer mondta nekem, egy ismert orvos, beszélt egy csodáról, ami egy beteg emberrel történt. És azt mondta nekem, „Prédikátor, nem hiszed, ha azt mondanád az embereknek, hogy menjenek ki és érjenek hozzá egy fához vagy egy póznához, ugyanaz a dolog történne?”

37 Azt mondtam, „Nem, uram” Azt mondtam, „Mert nem lehet hited egy fa vagy egy pózna megérintésében.”

38 A hit, az nem olyan laza. Annak valamilyen lejegyzett tényen kell alapulnia. Tudnunk kell valamit arról, amiben hiszünk, mielőtt még hinnénk abban a valamiben. Így először tudnunk kell, hogy *hogyan* és *mit*, mi Isten kívánsága, mi Isten terve, és hogy hogyan közelítsünk Istenhez azáltal a terv által. És aztán felmehetünk bátran a Kegyelem Trónjához, és igényelhetjük azt, amit a terv megígért számunkra.

39 Nos, űk gyülekezetedit játszottak. Pontosan miután kijöttek az egyik elferdülésből... Isten kiszabadította őket. Aztán ahelyett, hogy igazán tovább mentek volna, és szolgálták volna Istent, meglátva az Ő hatalmas kezét, visszakanyarodtak azonnal, újra a világ dolgaihoz. És így eljött az idő, amikor Isten véget vetett annak. Ennek így kell lennie.

40 És azt hiszem, hogy ideje megállást hirdetni most. Kicsavartuk Isten Igéjét, hogy minden szervezethez igazodjunk, ami világon van. Minden tervhez, amit bármelyik ember eltervezett, hogy tesz. Kicsavartuk az Igét, hogy ilyenné tegyük és kicsavartuk az Igét, hogy olyanná tegyük és kicsavartuk Ezt valamilyen más módon, hogy egy tervhez illesszük. De eljött az idő, hogy megálljunk, álljatok le azzal, hogy gyülekezetedit játszatok Eljött az az idő, amikor az emberek azt mondják, „Ha csak elegendő Szellem lenne benned, hogy Szellemben táncolj; hogyha eleget tudnál abból venni, hogy fényeket láss a szemeid előtt; vagy egy borzongást, ami végig fut a hátadon, vagy valamilyen borzongást, valamilyen megrázást, valamilyen érzelmet; akkor megvan neked!” Van valamid; de nem mondanám, hogy mid van, csak ha láttam, hogy milyen fajta gyümölcsöket érlelt.

41 Ahogy végig mentünk ezen, ma délelőtt, nem várható el egy kisbabától, hogy férfinak szülessen. Bele kell nőnie abba. És növekszünk Krisztusban, a teljes képmásra. Valami... Nem, hogy valaki megtér ma este, és holnap megy és prédikálja az Evangéliumot. Bele nőünk a férfikorba, a Krisztus képmásába.

42 Nos, azt látjuk, hogy amikor Isten népe bajba jut, Isten mindig küld nekik egy prófétát az igaz Igével, hogy kihozza őket. Nincs olyan, hogy Isten népe valaha is bajba kerülne, és Isten ne küldené nekik az Ő Igéjét. És az Ő Igéje, ahogy vettük délelőtt, a prófétákhoz jön. És hogy ellenőrizhetjük le; úgy, hogy megnézzük, hogy az Ige szerint van-e. Ha az az Ige szerint van, akkor Isten Igéje élővé válik.

43 Nos, sokan mondhatják, „Ez a mi gyülekezetünknek a prófétája.” „Ez a mi gyülekezetünk prófétája.” És a kettő ellentétes egymással, akkor valaminek hibásnak kell lennie.

44 Mindannyiunknak ugyanazt a dolgot kell beszélnie. Akkor nekünk nem ellentétesen, hanem pontosan az Ige szerint kell beszélnünk. Ez az, ahogy egy igaz próféta meg van próbálva, hogy meg van-e neki az Ige. A Biblia azt mondja, „Hogyha a bizonyosságuk nem a törvény és a próféták szerinti, akkor nincs bennük világosság.” Ez így van. Annak az Ige szerint kell lennie.

45 És Isten mindig, minden esetben, küld a népnek egy igaz szolgát, egy igaz prófétát, aki az Isten igaz Igéjét fogja hozni. És az Isten Igéje az, ami kiszabadítja az embereket, mindig.

46 Nos, ha visszamennék és a 7-től a 10-es versig elolvasnánk, azt látjuk ott a 7 - 10-es versekben, hogy Izráel elfordult Istentől és visszament újra a világba. És ott a semmiből előjött, még csak meg sem adja a nevét. Nem hiszem, hogy a prófétát érdekelte volna a neve. Őt csak egy dolog érdekelte; Isten kente fel őt! Neki mindegy volt, hogy a felekezeteik közül valamelyikbe volt-e sorolva, vagy valami más, hogy püspök volt-e, vagy érsek. Az egyetlen dolog, ami érdekelte, az a szíven lévő üzenet volt. És ő megtérésre hívta vissza az embereket, és arra a megértésre, hogy az ő Istenük az a hatalmas Isten és az erő Istene, és a kiszabadítás Istene, és a csodák Istene, és az kihozta őket az egyiptomiak kezéből, kettéválasztotta a Vörös-tengert, és a pusztában etette őket, és a hatalmas Isten, aki eltudja venni a földet valaki mástól, és oda tudja nekik adni. Ámen! Az egy igazi próféta volt. Ő fel volt kenve, és meg volt neki Isten hangja, azok felé az emberek felé. Ő szólt, hogy annak így kell lennie, mert ők bajban voltak.

47 Ezek a Midianiták és Emóreusok és így tovább átmentek és felemésztették a földjüket. És így az ellenség kihívta őket, és azzal szembe kellett nézni. A hadseregeik nem tudták megtenni és a papjaik nem tudták megtenni, és a gyülekezeteik nem tudták megtenni. Így, az Isten Igéje kellett hozzá, hogy szembe nézzen a kihívásával.

48 Az ellenség beszél ma. Az ellenség megpróbálja azt mondani, „A csodák napjai elmúltak. Azt, hogy nincs olyan, hogy Szent Szellem keresztség. És ez csak egy érzélem. Ez csak egy felgerjedés.” Így az ellenség kihívást intéz és az ő kihívásával szembe kell nézni! Egy módon tudunk szembenézni a nap kihívásával, amikor a felekezetek elhívják az embereket és beteszik őket *ebbe* a szervezetbe, *abba* a szervezetbe; megengedik az asszonyoknak, hogy vágják a hajukat, és kifessék magukat, és a férfiaknak, hogy mindenféle életet éljenek, lehessenek gondnokok és diakónusok; és pásztorok a gyülekezetben, mert filozófiai doktori, vagy jogász doktori fokozat a követelményük. Jézus soha sem várta el egy férfitől, hogy az legyen neki.

49 Jézus elvárása az volt, hogy „Várjatok Jeruzsálem városában addig, míg nem felruháztattok mennyei erővel, akkor majd az Én tanúim lesztek.” Ez néz szembe a

kihívásával. Az nézett szembe az ellenség kihívásával. Abban az időben az nézett szembe vele. Ebben az időben ez fog szembenézni vele.

50 Nos, akarom, hogy meglássátok. A 7-től a 10-es versekben, látjuk a prófétát eljönni. A 1-től a 7-es versekben, látjuk, az embereket elesni. És a 7-től a 10-es versekben látjuk a prófétát jönni és ellenszert adni az embereknek. Figyeljétek meg, nem tudjuk, hogy honnan jön; nem mondta soha, hogy van egy ember, egy farizeus, aki előtte pap volt egy ideig. Nem adja meg soha a hátterét. Azok a próféták a semmiből jönnek elő!

51 Nézzétek meg Illést. Illés volt az utolsó, a hatodik, a nagy próféták közül, a hatalmas próféták közül. Amit tudunk a hátteréről az semmi. Nem tudjuk, hogy milyen iskolába járt. Nem tudjuk, hogy milyen fajta családból származott. Az egyetlen dolog, amit tudunk, hogy Isten volt vele! És előjön és pont ugyanolyan rejtélyesen ment el, mint ahogyan előjött. A pusztából jött elő a semmiből és a pusztába ment vissza, és fel lett emelve egy szél szekérben és felvitetett a Mennyekbe, tűzzel. Titokzatosan jön, és titokzatosan ment el. Nem volt vallási háttere. Nem tudtuk, hogy honnan jött, ki volt az apja, ki volt az anyja, kik voltak a testvérei. Az egyetlen dolog, amit tudunk, az hogy Isten embere volt. Isten a semmiből vette ki őt, és használta őt, és visszavitte a semmibe, az Ő Jelenlétében. Isten embere volt.

52 És itt jön elő egy próféta, arra az órára, és odaadja az embereknek az Úr Igéjét. Emlékezzetek, Ő sohasem ad nekik valami ember alkotta teológiát. Ő azt mondta, „Én az Úr vagyok, aki kihoztalak titeket Egyiptomból, megmutattam a hatalmas kezemet, megmutattam az erőmet.” Elképzelem Gedeont, ahogy ott ült, hallgatva őt! „Én vagyok az az Isten, aki ezeket a dolgokat cselekedtem. És mindezeket értetek tettem és mégsem engedelmeskedtetek az én parancsolataimnak. Mindezekben, nem tettétek meg.

53 Nos, szeretném, ha meglátnátok egy másik dolgot, ami talán bátorítana titeket. Rögtön a próféta üzenete után, az Úr megjelent a színen. Ámen! Amint elmondta az üzenetét, az Úr megjelent egy fa alatt. Az Úr eljött, a próféta üzenete után, ahogy egy fa alatt ült. A próféta adta... Az emberek eltértek, elmentek az izmusaikban. Isten elküldte az Ő prófétáját. Ahogy a próféta végzett az üzenetével, az Úr követte a próféta üzenetét, a szabadulásra!

54 Ó, mi hatalmas időben élünk! Rögtön, amikor a próféta elment a színről, mi történt? Az Úr jött a színre! Ahogy János elment a színről, az Úr jött a színre! Nagyon különös, ahogy Isten munkálkodik, de Ő munkálkodik, rejtélyes módon munkálkodik.

55 Olvassuk itt az Írásban, ahol, Gedeon meg volt ijedve, ahogy kijött a prэшázból, ahol elegendő gabonát morzsolt össze, mielőtt a Filiszteusok vagy Midianiták rátalálhatnának. Ő és az apukája, összegyűjtöttek egy kis gabonát a téli élelemhez, kimorzsolva azt titkosan, hogy ne találhassák meg őket. Mert azok csak úgy jöttek, mint a szöcskék, és mindenüket elvették.

56 Így csinálja az ördög. Elkezdünk egy kis gyülekezetet, minden rendben megy, (hány prédikátor van, aki nem tudja, hogy ez az igazság?) , csak amikor minden rendben megy, valamilyen kis öreg bajkeverő pontosan bejön abba a csoportba és darabokra tépi azt. Így van, megkaparintja a gyülekezetet egy embertől, ha meg tudja tenni. Látjátok, ez az ördög, úgy jön, mint a sáskák és kiveszi, ami oda lett adva. Nos amikor...

57 Gedeon biztos, hogy egy Írás szerinti férfi volt. Amikor az Úr Angyala azt mondta neki, hogy...

58 Figyeljétek meg, nem az Úr Angyala volt itt. Azt mondta, „És az Úr,” nagybetűs Ú-R. Nem egy angyal volt. Isten volt. Egy teofánia egy emberben, Isten formájában, ahogy megjelent Ábrahámnak a pusztában, és egy férfinak nézett ki. Így, ezért mivel hírnök volt, Ő az Úr Angyala volt.

59 És Ő megjelent neki. És Ő mondta, „Te bátorságnak hatalmas férfija,” mondta, hogy Őt fogja használni és általa szabadítja meg Izráelt.

60 És Gedeon megkérdezte azt a kérdést. Micsoda Írás szerinti ember volt ő! Ez az a fajta ember, akihez Isten eljön, valaki, aki tudja. Gedeon azt mondta, „Ha Isten velünk, ha Te a Hírnök vagy, akkor hol vannak a csodák, amikről a próféta beszélt nekünk?” Tudta, hogy akárhová ment Isten, az Ő csodái mindig követték Őt. Tudta, hogy akárhol lenne Isten, ott csodák lennének.

61 És, hogy várhatjuk Istent ma, hogy munkálkodjon olyan emberek között, akik még csak nem is hisznek a csodákban? Hogy lehet ez?

62 És Ő „bátor férfiú”-nak szólította. Azt mondta, „Nos, ez által te fogod megszabadítani Izráelt.”

63 Nos, az úgy tűnt, mint egy ember, ahogy ül ott, és egy Férfi volt. És ránézett és azt mondta, „Szóval, Uram, ha Isten velünk, akkor ez a sok baj miért van rajtunk? És hol vannak azok a csodák, amikről beszéltek nekünk? Hol vannak, azok a dolgok, amiket Isten valaha tett?”

64 Nos, van egy jó módja annak, hogy megbizonyosodjunk, hogy a hírnöknek igaza van-e vagy sem. Ha neki a kegyesség látszata van meg, meg fogja tagadni az Erőt, ami azokat a csodákat elvégzi. Ha ő Istennek egy hírnöke, akkor nem csak beszélni fog róla, hanem meglesz neki; hogy előhossa azt, és megmutassa, hogy Isten, akiről beszél, az vele van, és benne van.

65 Ő azt mondta, „Hogyha Isten velünk van, hol vannak az Ő hatalmas csodái? Mert, megértjük...” Figyeljétek mennyire Írás szerinti volt Gedeon. Akárhogy, azt mondta, „Ha... megértjük, hogy Isten a hatalmas cselekedetek hatalmas Istene. Ő a csodák hatalmas Istene. És hogyha Ő értünk van, és Ő velünk van, és Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké, hol láthatom meg az Ő csodáit? Hol láthatom meg ezt a cselekvő Istent? Hol van Ő, hogyha értünk van?”

66 A bátorság nagy embere vissza tudott utalni a régi Igére, és tudta, hogy az helyes, mert tudta, hogy Isten egy természetfölötti Lény. És akárhol legyen egy természetfölötti Lény, természetfölötti jeleket fog tenni, mert a természetfölötti Benne van. Egyszerűen nem tudsz kikerülni abból.

67 Hogy állhatsz meg a széllel szemben, anélkül, hogy a szél ne fújna? Hogy mehatsz be a vízbe anélkül, hogy nedves lennél? A víz nedves. Ez a kémiaja. Nedves! És amikor bemész a vízbe, te is nedves leszel. Így van!

68 Amikor bekerülsz Isten Jelenlétébe, a természetfelettibe, lesznek természetfeletti jelek, és egy természetfeletti Istennek természetfeletti munkái.

69 Ezért, azt mondta, „Hol van a működés, hol vannak a csodák, ha Isten velünk van?”

70 Dicsőség! [Branham testvér tapsol. – szerk.] Ez az! Látjátok, ahol Isten van, ott vannak a csodák. Ahol Isten van, ott van Isten jele. Értitek?

71 És Gedeon, nagyon írás szerinti módon, azt mondta, „Hol vannak ezek a dolgok?” Más szóval, így, „Én egy ember vagyok, talán ötven éves,” mondaná. „És hallottam, hogy beszélnek Istenről, aki csodákat tett. És jártam gyülekezetbe, és hittem a papoknak. És hittem a prófétáknak. És hittem az írott Igét, minden tekercset. És olvastam a tekercsekben, hogy Isten, amikor eljött az Ő népe közé, valami történt.” És Gedeon nem tudta, hogy mi volt az az ember, aki ott ült a tölgyfa alatt. Ámen! Csak azt tudta, hogy ő egy ember. Azt monda, „Nos, ha Isten velünk, akkor hol vannak a csodái? Látni akarjuk azokat.”

72 Mennyire írás szerinti ez! Mert ahol a természetfeletti van, Isten és az Ő jele, Vele lesz. Ahol Isten van, Istennek a jele van Istennel. Tudjuk ezt. Hogyha Ő a népében van, akkor ők az Ő jeleit fogják megtenni. Csak pontosan így.

73 Ez volt az a kérdés, amit Gedeon feltett, „Igen, hol van Isten? Hogyha van egy Isten, ha Isten velünk van, akkor hadd lássam, hogy hol van az Ő jele. Azt mondtuk, hogy Ő igenis bemutatja azokat. És ha ez a nagy feladat itt áll előttem...”

74 Talán az öreg férfi, aki ott állt, úgy nézett ki, mint egy öregember. A Biblia azt mondta, hogy, bot volt a kezében, olvassátok tovább a hatodik részt, ha hazamentek, vagy holnap valamikor.

75 Bot volt a kezében; egy öreg ember, annak nézett ki, egy fa alatt ülve. És megszólította Gedeont, „bátor férfiú.” És azt mondta, hogy Isten fogja ezt a dolgot megtenni. És azt mondta, „Isten van veled.”

76 Gedeon azt mondta, „Akkor hol vannak az Ő csodái? Hogyha a természetfeletti Isten itt van, hol vannak Isten természetfeletti cselekedetei?”

77 Ezt könnyű lenne elmondani ma este a gyülekezeteinkben. „Hol van az az Isten, aki valaha élt?” Meghalt? Elment? Tovább ment? Elment valami kirándulásra?” Nem, uram.

78 Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Hogyha azt mondjuk, hogy Istentől vagyunk, akkor lássuk, hogy hol van Isten. Lássuk Isten jeleit. Ha ez a gyülekezeti ház Istenért áll ki, lássuk, ahogy Isten mozdul közöttünk. Lássuk, ahogy lelkek születnek meg a Királyságba. Lássuk, ahogy életek egyenesednek ki. Lássuk a betegeket, a vakokat, a süketeket, lássuk az Ő hatalmas cselekedeteit, ahogy megtörténnek. Isten közöttünk!

79 „Ha Isten értünk van, hol vannak az Ő csodái?” Tette fel a kérdést.

80 Nos, ha Isten az Ő népével van, és az Ő népében, akkor nem... az a személy nem tud mást tenni, csak ugyanazokat a dolgokat, amiket Isten tett. Mert az nem a személy többé, az Isten abban az emberben. Hogyha az az ember vétkezik, akkor Isten nincs ott abban. Hogyha szereti a világot, akkor Isten nincs ott abban. És tudjuk, hogy Isten nem foglalkozik a bűnnel. Most, adok egy íráshelyet nektek, csak egy pillanat múlva.

81 Jézus, amikor a földön volt, ugyanazt kérdezték tőle. Tudni akarták, „Te, ember létedre Istenné teszed Magad?”

82 Amikor ő meggyógyította a gutaütöttet, Ő azt mondta, „A bűneid meg vannak bocsátva.”

83 Ő azt mondta, „Nos, várj egy pillanatot! Te, ember létedre megbocsátod a bűnöket?”

84 Azt mondta, „Talán tudod, hogy az Emberfiának van hatalma a földön, hogy megbocsássa a bűnöket; vagy gyógyítson; melyik a könnyebb, 'Azt mondani, hogy vedd föl az ágyadat és járj,' vagy-vagy azt mondani, 'Meg vannak bocsátva a bűneid'?” És aztán Ő beszélt ahhoz az emberhez, és az felkelt és elsétált onnan. És a farizeusok megkérdőjelezték Őt.

85 És Jézus azt mondta, „Hogyha nem hisztek Nekem, higgyetek azoknak a jeleknek, amiket teszek.” Látjátok, azt mondták nekik, hogy lesz egy próféta, olyan, mint Mózes, felkel és Ő lesz a Messiás. És Ő azt mondta, „Hogyha nem az Atyám cselekedeteit teszem, akkor ne higgyetek Nekem; akkor hamis vagyok. De hogyha az Atyám cselekedeteit teszem, és nem hisztek Nekem, akkor higgyetek a cselekedeteknek. Mit tesznek a cselekedetek? Elmondják, hogy ki vagyok én. Bizonyosságot tesznek Rólam. Azok az én tanúim. Nem az igazolásom, arról hogy a Presbiteriánus egyházhoz tartozom, vagy a Pünkösdihez, nem az, hogy meg tudom mutatni a tagsági kártyámat; hanem a cselekedetek, amiket teszek, Isten jelei, a Messiás jelei, azok, amik bizonyosságot tesznek mellettem.”

86 Jézus mondta a János 14:12-ben, hogyha le akarjátok írni az íráshelyet, János 14:12, „Aki hisz Bennem, azokat fogja cselekedni, amiket Én cselekszem.” Ámen!

87 Mi ez, testvérek? Ha Isten értünk van, akkor hol vannak az Ő csodái? Ha Isten bennünk van, mi a baj velünk akkor? Valami rossz valahol! Igen.

88 Jézus mondta, „Hogyha nem hisztek Nekem, amit mondok, akkor nézzétek azt, ami bizonyosságot tesz Mellettem, mert ezek azok, amik tanúbizonyságot tesznek Rólam. Az Úr a ti Istenetek azt mondta, 'Egy olyan próféta fog felkelni, mint Mózes. És aki csak nem hallgat erre a prófétára, az ki lesz vágva a nép közül.' A Messiás jele fogja követni Őt. És ha a Messiásnak az a jele nem követ Engem,” mondta Jézus, olyan világosan, „akkor ne higgyetek Nekem. De ha a Messiás jele bizonyosságot tesz Rólam, akkor higgyetek a jelnek. Mert, ha azt gondoljátok, hogy helytelen vagyok, a jel akkor is helyes mert az írás szerinti.” Halleluja!

89 Ez az, ahová Gedeon el akart jutni. Ez az, ahol Gedeon állt. „ Ó, ha van Isten, aki velünk van, akkor akarjuk látni annak a jelét, hogy Ő egy Isten, hogy Ő ugyanaz az Isten, mert Ő ugyanazokat a jeleket fogja tenni.” Mit tett Isten?

90 Gedeon mondta, „Várj, elmegyek és hozok egy kis áldozatot.” És kiment és megölt egy tehenet vagy egy bárányt és megfőzte. Kenyeret hozott, és hozta a bárányt és letette.

91 És az Angyal mondta, „Itt fogok várni.” Próbálj meg minden dolgot. Teszteld le az Igével. És azt mondta, „Itt fogok várni,” talán kettő vagy három órát.

92 Gedeon jött a húslével és a kenyérral, és a hússal. És az Angyal azt mondta, „Most, meg fogod érteni ezáltal. Ez bizonyítani fogja.”

93 Kiöntötte a főzetet a földre, italáldozatként. És hozta a kenyeret és a húst, és rátette egy sziklára, amin préselt.

94 És vette a kezében lévő botot, mint egy öregember, egy botot, és megérintette. És amikor Ő megérintette, a füst felszállt, és az áldozat meg lett emésztve. Mi volt az? Visszavitte Gedeont az Írásokhoz, hogy bizonyítsa, hogy ki Ő, ugyanaz az Isten, aki Illéssel volt a Kármel hegyen!

95 Ugyanaz, akiről ma reggel beszéltem! Amikor ráteszed a lelkedet az Ő ítéletének rézoltárára, mi történik? Ha Ő ugyanaz az Isten, Ő elfogadja azt az áldozatot! Te komolysággal ajánlottad fel az Ő oltárán, akkor fel fogja emészteni azt az áldozatot, és a világ kifog menni belőled. Csak a füst marad. Az áldozat eltűnik. Igen.

96 „Ha Te Isten vagy, és Te a Biblia Istene vagy, akiről az atyáink mondták, hogy a csodákat tette, hadd lássalak Téged, ahogy egy csodát teszel, vagy hadd lássak valamiféle csodát, amiből tudom, hogy Isten találkozott velem.”

97 Nos, hadd mondjam ezt. Ha Isten még mindig Isten, ha Isten ugyanaz az Isten, mint ami a régi napokban volt, nem kell felmenned és kezet fognod a prédikátorral, nem kell menned és beírnod a nevedet egy könyvbe. Ezek a dolgok rendben vannak; nincs semmi ezek ellen. Akkor visszamégy és egy gyülekezeti tag leszel, a neved benne lesz a könyvben; és adnak neked egy levelet és azt elteheted. Ahogy valami rosszra fordul, ideges leszel, mint a nem tudom mi, és átmégy a következő gyülekezetbe. És ahogy valami ott megromlik, akkor mégy a következő gyülekezetbe. Látod, először is nem

cselekszel helyesen. Hogyha Isten, Isten marad, tedd le a bűnös lelket az Ő oltárára és meg fogja azt érinteni az Igéjével és az Ő Erejével. És a világ kimegy belőled, és aztán egy új teremtmény leszel, ha Ő Isten marad.

98 Ő volt az Ószövetség Istene. Ő volt az Újszövetség Istene. Ő ma ugyanaz az Isten. „Tegnap, ma és mindörökké.”

99 És te akkor tudni fogod, lent a szívedben, hogy a természetfeletti munkát egy természetfeletti lény tette. Ha te egykor ittál és dohányoztál, és hazudtál; és ti asszonyok annyira szerettétek a világot, hogy folyton festettétek magatokat, és a ti hosszú... vagy rövid hajatok és más olyan dolgokat tettetek, amiket megtettetek; és azt látjátok, hogy valami történik, hogy a pokol minden ördöge sem tudna rávenni titeket arra, hogy újra megtegyétek. Valami történt és a csodák Istene tette azt!

100 Mit tett Ő? Megváltoztatta a gonosz szívedet, megváltoztatta a vágyaidat, megváltoztatta a természetedet. Egy természetfeletti Ige, egy természetfeletti Isten által, az idő egy teremtményét az Örökkévalóság teremtményévé tette. Ámen! Kivette a világot belőled és beléd tette Krisztust, a Dicsőség reménységét. És be vagy töltve az Ő Szellemével, és készen állsz, hogy találkozz Vele.

101 Mivel Isten, Isten; hol vannak az Ő csodái? Ha Isten velünk van, hol vannak az Ő csodái?

102 Ha Isten a Metodista egyházzal van, miért visel még mindig minden asszony vágott haját? Ha Isten a Baptista egyházzal van, akkor miért dohányzik még mindig a pásztoruk, sokan körülük? Miért van az, hogy megtagadják Isten erejét, hogy meg tudja gyógyítani a betegeket, és fel tudja támasztani a halottakat, és a nyelveken szólást, és a nyelvek magyarázatát, és a prófétálás ajándékát? Miért tagadják ezt meg még mindig, hogy ha az Ószövetség Istene és az Újszövetség Istene még mindig ugyanaz az Isten? Ha az Újszövetség Istene, a Szent Szellem, még mindig az az Isten, amit a Pünkösdiek vallanak, miért nem rombolják le az elválasztódás falait, és miért idegeskednek egymásra és miért nem lesznek újjászületett keresztények? Biztos. Nem, valaki még nem is beszél a másikkal. Látjátok, az áldozat még nem lett felemészítve. Átmennek az érzelmi megtapasztalásokon, megtették mind az ő... Mind a korokon keresztül, bálványok alatt, érzelmi megtapasztalásaik voltak.

103 De a Bibliának az Istene, ami az Isten, ugyanaz, tegnap, ma és mindörökké, elégeti a világot és a különbözőségeket, és új teremtéseké tesz minket Krisztusban. Igen. Jézus mondta, „Ezek bizonyítják és mondják el neked, hogy ki vagyok Én.”

104 A lényeg, az ok, amiért ezek a dolgok vannak, az, hogy még mindig engedjük, hogy a felekezeti különbségek, hitvallások, idegeskedések, népszerűség, és a világnak a gonosz dolgai megvakítsanak minket az Isten igazi Igazságára. Így van.

105 Sok ember meg lett csalva abban, hogy megkapta-e a Szentlelket; ahogy mondtam, hitvallásaik vannak ma, úgy, mint „Illés köpenyei”, és és mindezek a más dolgok, Isten

megnyilvánult Fiai, és mindezek a különböző izmusok és így tovább, ma a világban. Az emberek vakon bedőlnek ezeknek és átmennek valami fajta érzelmi megtapasztaláson, és aztán újra felkelnek egy arrogáns szellemmel, érdektelenül, idegesen, idegeskedően. Ez nem az Isten Szelleme. Még mindig ugyanígy folytatják hibásan, nem tudják, hogy mi a gyülekezeti rend, nem tudják, hogy viselkedjenek Isten házában, nem tudnak viselkedni, nem, nincs odaszántság egyáltalán, nincs-nincsenek érzések Isten felé, minden, amire gondolni tudnak az az „én gyülekezetem”-ről szól. Azt mutatja, hogy ők egy gyülekezeti szellemet fogadtak be, és nem pedig Isten Szellemét; mert az kiüti belőled mindazt, felégeti benned. Biztos.

Látjátok, azt mondják, „Hol van Ő?” Ez az, nekünk jogunk van hozzá.

106 De, nézzétek, ha a felhők is takarják el a napot, a nap mindig süt. Az egyetlen dolog, ami megakadályozza, hogy rád süssön, az a felhők. És hogyha meg tudnánk szabadulni a felhőktől, akkor a nap sütné. Ámen.

107 Testvér, szabaduljunk meg minden bűnünktől, minden kétségünktől, és minden nyugtalanságtól, a Fiú (Nap)süt, *(Az angolban a nap és a fiú ugyanúgy hangzik. Ford.)* Pünkösöd Napja óta! A Szent Szellem pont ugyanolyan nagy ma, mint amilyen bármikor is volt. De a felekezeteink elerőtlenítették az Isten Igéjét azáltal, hogy azt mondták, „Ez valamilyen más napra szól. Ó, az Isteni gyógyítás, a Milleneumban lesz.” Vagy, az „Isteni gyógyítás az akkor volt. Az mára már nem vonatkozik.”

108 Hogy lehet Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, úgy, hogyha Isteni gyógyítás már nincsen? Hogy lehet az Erő, hogy lehet... A Biblia sorba állította, „Először apostolok, próféták, tanítók, evangélisták, pásztrok, annak az igazolására, hogy az Evangélium még mindig él.” És Isten elküldi őket pontosan közénk, és hátat fordítunk ennek. Isten nem téved, az emberek azok, akik tévednek.

109 „Hol vannak a csodák közöttünk? Hol vannak?” Isten beszélt ehhez az emberhez, felkészítve őt arra, hogy kimenjen.

110 Mozdítsd el a felhőket, a nap mindig süt. Ez így van. Amikor a kétségek elmennek, és a dolgok a helyükre kerülnek, a csodák ott lesznek épp olyan biztosan, ahogy a Fiú ott van.

111 A nap, Isten parancsolata által, mindennap süt. Ott van, mert Isten odaparancsolta. És amíg nap van és éjszaka, a nap ott lesz az égen. Biztos. Nem látod mindenkor, mert a felhők eltakarják; köd, felhők, alacsonyak vagy magasak, eltakarják. De az mindig ott van. Értitek?

112 Az egyedüli dolog, amit tenni akarsz, az, hogy csodákat láss ma, ha akarod látni Isten csodáját, csak távolítsd el az összes kétségedet, távolítsd el a hitvallásaidat, távolítsd el a felekezeti dolgaiddat és ott a Fiú (Nap) automatikusan sütni fog.

113 Ez Isten parancsolata, mert azt mondta, „Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” Így, addig, amíg ott kell lennie örökké, Ő ott van! Ez nem kérdés, Ő ott van! Hol vannak

a csodák? Mi gátolja a csodákat? Isten elküldte Krisztust, Krisztus él örökké! „Ha ketten vagy hárman összegyűlnek az Én Nevemben, akkor közöttük leszek.” Ámen! „Így Én mindig veletek leszek a világ végezetéig.” Itt van Ő, az Ő ígérete!

114 Mi akkor a baj? Beengedtük a kétség, a kapzsiság, az idegeskedés az önzőség a felekezetek és más dolgoknak a felhőit, hogy ránk törjenek, betörjenek és elvegyenek minket az Igétől, mondván, „azok valahol máshol történtek,” megtagadva Krisztust, megtagadva az Úr, a Szentlélek keresztségét, megtagadva a Jézus Krisztus Nevében való keresztyén bemerítkezést, más dolgokat, mindenféle dolgokat, ahogy a hitvallásaink elszakítottak minket a Bibliától. De egy...

115 Hát nem különös dolog, nem egy csoda, hogy mindenki szeme láttára - Way testvér-, az összes felekezet szeme láttára, minden kritikus szeme láttára a Biblia még mindig ugyanaz marad? Hogy tudta egyáltalán kiállni a viharokat? Isten elhatározta magát, hogy a Biblia által ítél meg minden embert. És a Biblia az Ige, és az Ige az Krisztus. Mindenki, minden ember eszerint lesz megítélve.

116 Vegyétek el a felhőket; aztán mi történik; a nap pontosan ott van; az egyetlen dolog, amit ma tenned kell. Ne mondd, „Ó Jézus, gyere és gyógyíts meg! Ó, Jézus add nekem a Szentleket!” Csak vedd el a felhőket, Ő már ott van! Ő eljött ezerkilencszáz évvel ezelőtt, és Ő még mindig ott van. És mindig is ott lesz! „Örökké élek, ugyanaz vagyok tegnap, ma és mindörökké.” Így igaz!

117 Nos, Gedeon és ezek az emberek ott, mielőtt láthatták, vagy elmehettek, látni az Istennek csodáit, volt egy feltétel, aminek meg kellett felelniük. Ahhoz, hogy megtapasztalják, hogy lássák a csodák erejét, hinniük kellett. A Próféta Igéjének is hinniük kellett és engedelmeskedni, hogy Isten csodáit meglássák. Nos, emlékeztek, mielőtt megláthatták a csodákat, engedelmeskedniük kellett annak, amit a próféta mondott.

118 És mielőtt mi is megláthatjuk Isten csodáit, engedelmeskednünk kell annak, amit a próféták mondanak. A Biblia a Próféta számunkra. Így igaz!

119 Ha egy ember, nem számít, mennyire hívja magát Isten prófétájának, a Baptistáknál, Metodistáknál, Pünkösdieknél vagy bármi is legyen az, bárminek is hívja magát, hogyha ez az Ige nem él benne, akkor ő nem próféta. Lehet, hogy próféta, de hamis. Az igazi próféták, erről az igaz Igéről beszélnek és akkor Istent egy pontosan olyan Istenné teszik, ugyanazzal a hatalommal, ugyanazzal az Igéssel, ugyanazzal a mindennel, az igaz Igével.

120 Nos, hinniük kellett. Hinniük kellett a próféták szavának és engedelmeskedni annak, mielőtt megláthatták Isten csodáit.

121 És ma nem mehetsz ide hamis festéssel az arcodon, azt mondván, hogy „Jézus nem ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; a csodák napjai elmúltak; és nincs olyan dolog, mint a Szentlélek keresztség,” és ugyanakkor várni, hogy meglátsd Isten csodáit.

Engedelmeskedned kell Annak! És amikor engedelmeskedsz Annak, Isten a többiről gondoskodik.

122 Hogyha minden felhőt vissza tudnál söpörni, a nap már ott van. Az csak ott van az égen. A nap nem mozdul, azt mondták nekünk. A nap ugyanazon a helyen marad.

123 És Krisztus marad! És ez így van. Mi megyünk el Tőle, de Ő ott marad. Így van. Az egyetlen dolog, amit tenned kell, az az, hogy megfordulsz, és szembe nézel Vele végre, és meglátod mi történik. Nézz szembe Krisztussal! Nem a gyülekezetre nézel, nem a hitvallásra nézel, nem a címekre nézel; hanem Krisztusra nézel! Látjátok, ne a szemináriumra nézz, nézz az Igére! Krisztus az Ige. Biztos, hogy az. Pontosan így van.

124 Engedelmeskedj az Igének, nekünk - Nekik engedelmeskedni kellett az Igének-. És nekünk, engedelmeskednünk kell az Igének.

125 Hogyha szeretnéd ezt megérteni, van egy íráshely itt leírva nekem, ami azt mondja, „Ha bennem lakoztok és az Én Igém bennetek, akkor kérjétek, amit akartok.” Látjátok? Mi volt ez? Ha Isten Igéje bennünk van, és az ott bent lakozik, az csak Magáért beszél. „Kérjétek, amit akartok és megkapjátok.” Nos, ez a János 15:7-ben található, hogyha le akarjátok írni. Látjátok, Jézus mondta, „Ha Bennem lakoztok, az Én Igém bennetek lakoznak.

126 Nem az, hogy ma egy dolog; holnap, következő nap, valami más; és visszacsúszás, és ott, és lent *itt*, és lent *ott*. Ez azt mutatja, hogy soha nem volt semmi, kezdjük azon.

127 Ó, azt mondod, „Nyelveken szólok.” Nagyszerű. De, neked, még semmi nem volt. Látod? Azt mondod, „Táncoltam a szellemben.” Rendben van. De még mindig nem tudom, hogy milyen fajta szellemben táncoltál. Értitek?

128 Ha az egyik nap egy dologban vagy; és a következő héten egy teljesen más dologban; és a következő kis harkály odajön és rákoppint egy odúra a fán, utána futsz, a másik után amott, misszióról-misszióra futkosva, nem tudod hová tartozol igazán, akkor Krisztus nem lakik benned. Az Ő Igéi nincsenek ott. Mert az állandó, nem tudnál sohasem a sötétség felé fordulni!

129 Ahogy valamelyik nap a *Paradoxonról* prédikáltam, amikor Józsué megállította a napot. Becky, akkor ott azt mondta, „Apu, nem állíthatta meg a napot,” azt mondta, „a világ tud megállni. A világot állította meg.”

130 Azt mondtam, „A napot állította meg.” Isten nem hibázik semmit az Ő Bibliájában.

131 Becky azt mondta, „Hogy állíthatta meg a napot, mikor a nap nem is megy? A nap egyhelyben marad.”

132 Azt mondtam, „De az, az égítést ott kint, nem az volt, amiről Ő beszélt. Ez a nap, ami ment és fénylett a föld felett, az a nap, amit Ő megállított.

133 Nem tudom, hogy mit tett Isten, hogy az valósággá váljon, de Ő megállította a napot. A nap erre ment, a nap a földön, a nap árnyéka. Azt az égítést ott kint, nem

láthatjuk a millió mérföldekről, vagy mérföld milliokról. De a nap visszatükröződését, ami átszeli a földet, nappaltól az éjszakáig, ez az, aminek Józsué parancsolt, hogy álljon meg; és az megállt. A *paradoxon* az valami, ami „hihetetlen, de mégis igaz.” Így az hihetetlen, de mégis igaz.

134 Hogy tud Isten venni egy bűnöst, egy arrogáns, ideges természetű, kötekedő férfit és Isten szentjét csinálni belőle? Hogy tud Ő venni egy asszonyt, aki annyira le van alacsonyodva, hogy még a kutyák sem fognak utána fordulni az utcán, és hogy tud belőle Isten szentjét csinálni? Nem tudom megmondani nektek, de Ő megtette! Ez egy paradoxon. Biztos, hogy az! Isten minden nagy munkája paradoxon.

135 „Hogyha ti Bennem lakoztok, és az Én Igém bennetek, akkor kérjétek, amit csak akartok, és az meglesz nektek.” Szent János 14 vagy Szent János 15, bocsánat, Szent János 15:7. Rendben.

136 Vissza az 1. Mózeshez csak egy pillanatra. Noénak meg kellett felelnie a feltételeknek. Noénak hinnie kellett Isten Igéjét és aszerint cselekednie, mielőtt megláthatta Isten csodáját. Ez így van. Noénak, az 1. Mózes nagy prófétájának hinnie kellett Isten Igéjét és aszerint cselekednie, mielőtt megláthatta Isten csodáját. Nem esett, tudjátok, soha azelőtt nem esett az eső.

137 És mit gondoltok, mit mondanak nekünk? Azt, hogy az a kor nagyobb kor volt, mint amiben most élünk a tudomány illetően. Nem tudjuk még egyszer megépíteni a piramist, vagy a szfinxet. Nincsenek meg nekünk a múmia készítés módszerei; nem tudjuk úgy tartósítani. Nem tudjuk festeni az anyagot, hogy olyan sokáig tartson, mint ahogy ott régen. Még csak meg sincsenek azok a dolgaink. És ez valami olyan, amit a mi modern tudományunk még csak meg sem tud találni. De nekik megvolt!

138 Nekünk nincsenek – nekünk nincsenek olyan mérnökeink, mint akik nekik voltak. Egyiptomban, az a nagy piramis, az annyira tökéletes a föld középpontjában, nem számít, hol van a nap, soha sincs árnyék körülötte. Nem tudunk egy ilyen építményt felépíteni. Nem tudjuk, hogyan kell. Piramist sem tudnánk építeni. És fent abban, fent a csúcskövek körül, és belül, majdnem egy fél városnyi kötömb van ott magasan a levegőben, olyan kövek is vannak, amelyek milliárd, vagyis több száz tonna súlyúak, felfüggesztve abban. A világ összes gépe sem tudná azokat oda felemelni.

139 Azt mondják, hogy tizenhat vasúti kocsi kellene ahhoz, hogy ráférjen a szfinx lába. Hogy tudták azt oda beépíteni? Hogy történt? Okos tudósok voltak!

140 És mit gondoltok, mit mondtak egy embernek, egy fanatikusnak, akit prófétának hittek, aki azt mondta, „Víz fog kijönni az egekből”?

141 Hallom, ahogy mondják, „Vesszük a műszereinket és a csillagok közé lövünk egy mérő műszert és egy csepp víz sincs közöttünk és a között. Akkor hol van?”

142 Noé így felelhetett, „Isten azt mondta nekem, hogy esni fog.” Ennyi elég. El van intézve. Isten megmondta, hogy ez fog történni. Így pont ez az, ami történni fog. Rendben. (Sietnem kell; más testvérek várnak.) Nem... Azt mondta, „Esni fog.”

„Honnan tudod?”

„Ez az Úr Igéje. Ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR.”

143 „Mit fogsz ezzel tenni Noé, csak menni tovább és prédikálni erről?”

„Nem, uram. El fogok erre készülni.” Értitek?

„Ó, az csoda lenne! A csodák napjai elmúltak.”

„Csak várjatok, meg fogjátok látni egy kis idő múlva.” Igen, uram.

144 És mit csinált? Megépítette a bárkát, mielőtt az eső leesett. Mit csinált? Az ígéretnek megfelelően cselekedett. Ámen. Egy kicsit olyan pünkösdsinek érzem magam éppen most, vallásosnak!

145 Igen, fogd Istent a Szaván, cselekedj az ígéret szerint, tekintet nélkül arra, hogy mi történik, az Istenen múlik, hogy a többi dolgot elvégezze. Csak kezd el félre lökni a felhőket! „Tegyél félre minden súlyt, ami olyan könnyen elkészerít téged.” Tedd félre minden kétségedet, a félelmeidet, a felekezeteidet, a hitvallásaidat, és bármit, ami az Igével ellentétes. Jézus Krisztus pontosan ugyanaz, tegnap, ma és mindörökké. Csak tedd félre a hitvallásaidat, tedd félre a felekezeteidet, tedd félre a kétségeidet, tedd félre minden aggodalmadat, és csak tarts ki. Tudod, először is, elmozdítod az utolsó darabot, és Ő ott fog állni. Találkozni fogsz Vele.

146 Noé azt mondta, „Amikor megépítem a bárkát, akkor fog Ő eljönni. Az eső el fog kezdeni esni!”

„Azon a napon, amikor felépítetted a bárkát?”

147 „Hogyha ötven évig kell várni, akkor ülni fogok a bárkában, várva erre. Jönni fog, mert Isten ezt mondta!”

148 Látjátok, először is, el kellett készítenie magát. Tudta, hogy Isten a csodák Istene, így nem tudott Benne kételkedni. Isten szólt hozzá, és ő tudta ezt.

149 Amikor Isten szól hozzád, kiszól az Ő Igéjéből, a szívedben azt tudod. Amikor minden világ kimegy belőled, és a világ dolgai halottak, tudni fogod. Amikor, ha szereted a világot vagy a világ dolgait, akkor is tudod a szívedben, hogy helytelen vagy. Ez az igazság. Így, amikor minden elmegy, akkor nincs mit tenni csak találkozni Istennel. Ő ott fog állni. Ő marad.

150 Ahogy a nap (sun), n-a-p. úgy a Fiú (Son) is pont ugyanaz marad, tegnap, ma, és mindörökké. Az a n-a-p, amelyik süt, az ugyanaz a nap, amelyik az 1. Mózesben sütött, az ugyanaz a nap, ami Illésre sütött, azon a hegyen, ugyanaz a nap, ami lement a keresztre feszítés napján. Halleluja! Az ugyanaz marad. És Istennek ugyanaz a Fia

ugyanaz, tegnap, ma, és mindörökké; ugyanaz az erő, ugyanaz a szeretet, ugyanazok a jelek.

151 Mi ma a jele annak, hogy valaki keresztény? „Ő, gyülekezetbe jár, beírja a nevét egy könyvbe, van erről egy papírja.” Ez nem az a jel, amiről Jézus beszélt.

152 Ő azt mondta, „Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek. A Nevemben ördögöket űznek, és új nyelveken szólnak. Hogyha kígyókat vesznek fel és halálos dolgokat isznak, akkor, az nem fog nekik ártani. Hogyha betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.”

153 Hogyha Isten velünk van, akkor hol vannak az Ő jelei? Biztosan, menj vissza az Ő Igéjéhez, a jelek, majd gondoskodni fognak magukról, amint visszatértünk az Igéhez.

154 Noé, mielőtt meglátta volna Isten csodáit, mint amikről Gedeon kérdezni akart, először az Isten Igéje szerint kellett cselekednie. Gedeonnak Isten Igéje szerint kellett cselekednie.

155 Mindenki másnak is az Isten Igéje szerint kell cselekednie. Mielőtt mondhatnám, hogy volt egy Isten, az Ő ígérete szerint kellett cselekednem, aztán Ő megtestesítette Önmagát. Ha gyógyulást akarsz, higgy Neki! Cselekedj az Igéje szerint, be fog teljesedni.

156 Mózes, mielőtt egyáltalán láthatta Isten csodáit, először Isten Igéje szerint kellett cselekednie. Ő tudta, hogy hallotta az anyukáját, ahogy mondja, hogy egy különleges születése volt, a sásban rejtették el. Az anyukája mondta neki, hogy Isten elhívta és kiválasztotta.

157 És azt gondolta, „Nos, mivel ilyen remek katonaember vagyok, egyszerűen kimehetek oda és lemészárolhatom ezt az egyiptomit és elrejtethetem a földbe. És megtehetek, amit csak akarok. Csak ennyi az egész.” De, látjátok, ez volt, amit ő próbált tenni. Az volt az ő gondolata. Sohasem látta azt az Istent, aki csodát teszi- tette, hogy megtartsa őt, azalatt az idő alatt.

158 De egy napon, miután nyolcvan éves lett, legeltette a juhokat, lement egy legelőre, talán egy ösvényen, amerre a juhok elfutottak. És az öreg pásztor elment, egy görbe bottal a kezében, ütögetve az ösvénynek az oldalát, talán egy kicsit sántított is, nyolcvan évesen; derekáig érő szakállal, talán olyan ősz volt, mint a bárányok, amiket őrzött. És látott valamit! Ó Istenem! Az titokzatos volt számára.

159 Remélem, hogy meg tudok nektek ma valamit mutatni. És van egy vízzel teli medence itt, készen.

160 Látott valamit, amit azelőtt sohasem látott. Azt mondta, „Jobb, ha megvizsgálom.” Így odafordult és az Úr Igéje odajött hozzá. Dicsőség! Halleluja! Az Úr Igéje jött hozzá. Nos, mielőtt elmehetett volna, az Úr Igéje szerint kellett cselekednie.

161 És, emlékezzetek, az Úr Igéje mindig csodákat tesz. Ő azt mondta, „Honnan fogom tudni, hogy Te velem vagy és te küldtél?”

Azt mondta, „Mi van a kezében?”

Mózes azt mondta, „Egy száraz bot.”

162 „Dobd le a földre!” Az első parancsolat, amit Isten adott Mózesnek. „Hogyha meg akarod tudni, hogy Én Isten vagyok; van egy bot a kezében, dobdd le a földre.”

Gedeon azt mondta, „Hol vannak Isten csodái?”

163 Ő azt mondta, „Tedd le azt a kenyeret az oltárra, meg fogom neked mutatni, hogy ki Isten.” És ő megérintette azt a botjával és a füst felszállt és meg lett emésztve.

164 Mózes mondta, „Mit fogok mondani, hogy ki küldött engem? Honnan tudom, hogy te vagy Isten?”

165 Ő azt mondta, „Mi van a kezében? Én vagyok az élet Teremtője. Én vagyok a csodatevő Isten.” És mielőtt Mózes láthatta valaha is Isten Erejét, ami minden dolgot előhozott, azelőtt engedelmeskednie kellett Istennek. Ledobta a botot a földre és kígyóvá vált. Hú! Jaj, nekem! Mi? Van...

Az engedelmesség jön először, mielőtt meglátod az Ő csodáit!

166 Ezek az úgynevezett gyülekezetek szerte az országokban ma, azt mondják, „Nos, hol vannak, azok a csodák? Ezer dollárt adunk bárkinek, aki bemutat, aki tesz egy csodát.” Ti szegény, rossz szándékú, visszacsúszott, kétszeresen halott, gyökerestől kitéptek!

167 Hogy fogsz addig valaha is csodát látni, amíg te magad nem leszel egy csoda? Dicsőség! Isten kegyelmének egy csodája, az, hogy vesz egy hitetlen kételkedőt és betölti a Szentlélekkel! Jézus mondta, „Hacsak az ember nem születik újjá, még csak meg sem láthatja Isten Királyságát.” Ha csodát akartok látni, akkor legyetek ti azok. Engedjétek, hogy Isten munkálkodjon rajtatok először. El kell végeznie rajtad egy nagyjavítást, valami más szemüveget tenni a szemedre, mert vak vagy a bűnben és vétkekben halott, szellemileg vak, kétszeresen halott. Így van! Istennek Életet kell adnia neked, megérinteni a szemeidet, hogy látni tudj; tenni egy csodát, és téged tenni egy csodává, és akkor láthatod meg a csodatevő Istent. Az az első dolog.

168 Mózesnek hinnie kellett Neki. Mózesnek aszerint kellett cselekednie, aszerint, amit Isten Igéje mondott. Meg akarta látni, hogy az Isten volt, vagy nem. Ő azt mondta, „Nos, Mózes, tegyél úgy, ahogy Én mondom neked.”

169 Nos, figyeljete ide, ma este, testvérem, testvérnőm. Ha akarod tudni, hogy kicsoda Isten, akkor csak cselekedj úgy, ahogy Ő itt mondja. „Térjete meg mindannyian, és keresztelkedjete meg a Jézus Krisztusnak Nevében, és csodává lesztek.” Ez az Ő ígérete. Ez az, amit Ő mondott. Cselekedjete az Ő Igéje szerint, „És megkapjátok a Szentlélek ajándékát; mert az ígélet nektek és a gyermekeiteknek szól.” Ó, az csak az apostoloké? „És mindazoké, akik távol vannak, és mindenkié, akit az Úr a mi Istenünk elhív.” Ez az, akiknek az ígélet szól.

170 Cselekedj az Ő Igéje szerint. És egy igazi csodát fogsz látni. Valami történni fog, amikor az Ő Igéje szerint cselekszel. Mint Gedeon is tette, megtette azt, amit Ő mondott neki, hogy tegyen! Ahogy Noé is tette, megtette, amit Ő mondott neki, hogy tegyen! Ahogy Mózes tette, megtette, amit Ő mondott neki, hogy tegyen!

171 Mondta, „Dobd le a botodat!” Más szavakkal, „Szabadulj meg mindentől, ami körülötted van!” Ámen. „Hadd legyen az Enyém!”

172 Azt mondod, „Szörnyű természetem van!” Add oda Istennek, Ő tudja, hogyan kell lecsendesíteni. „Sok testi vágy van bennem” Ő tudja, hogyan vegye azt el. Látjátok? Csak tedd le azt az Ő kezébe, és figyeld, hogy mit tud egy csoda tenni. Így igaz. Rendben.

173 Mózesnek Isten Igéje szerint kellett cselekednie, mielőtt, vagy engedelmeskedni Isten Igéjének, mielőtt láthatta Isten csodáit. De miután ő egyszer látta ezt, testvérem, utána semmi sem állíthatta meg.

174 Látom őt a következő nap, Ciporával egy számaron ülni, és a kis Gerson az ölében, vagyis a Cipora ölében, a szakála idáig lelógott, testvérem, az az arc mosolygott, a szemei ragyogtak az ég felé, egy juhászból, Isten hatalmas embere; a bátorság embere, amint elindul, hogy szabadítson. Nézzétek Gedeont! Mi történt? Igen, uram, megy le egy görbe bottal, hogy elfoglaljon egy nemzetet. Ő megtette! Biztos, ő megtette. Isten mondta neki, hogy tegye.

175 Nem számít, hogy mennyire valószínűtlennek tűnik, csak tedd, amit Isten mond neked, hogy tegyél. Látni fogod, hogy az Ő Igéje még mindig ugyanaz. Csak told vissza a felhőket, a Fiú már ragyog.

176 Józsué, ó, az a nagy hódító! Ó, Mózes utódja! Egy férfi, akit Isten szeretett, egy hatalmas harcos! Egy férfi, akit Isten szeretett! Isten azt mondta neki, „Ahogy Mózes voltam, úgy leszek veled is.” De mielőtt a falak ledőltek, Józsué a Főkapitány parancsai szerint menetelt; a fal körül, tizenháromszor, mielőtt Isten ereje rásújthatott arra. Menetelt a fal körül és trombitált, Isten Igéje szerint, amit a Főkapitány mondott neki ott, amikor találkozott vele. Isten Igéje szerint menetelt. Mit csinált? Az Ige szerint cselekedett, mielőtt látta a csodát.

177 Tudjátok, csak az, hogy megfújunk egy trombitát nem fog lerombolni egy falat, amin kocsiversenyeket lehet rendezni, egy trombita fújás. De Isten mondta, „Csak-csak meneteljete a falak körül, hétszer, és az utolsó nap meneteljete hétszer.” És tizenháromszor. „És ahogy körbe fogtok menni a fal körül az utolsó alkalommal, a papok menjenek előre, a szövetség ládájával, és trombitáljanak. És amikor a trombiták megszólalnak, a falak leomlanak.” Mit tettek? Meglátta Isten csodáját, miután Isten Igéje szerint cselekedett.

Hol vannak a csodáid? Cselekedj az Ő Igéje szerint, először.

178 Hogy tudtak leomlani a falak, és hogy tudott megmaradni egy kis ház, egy prostituált háza? Mert ő az Isten Igéje szerint cselekedett. Miért halt meg az összes

többi ember, és ő miért maradt életben? Ő az Isten Igéje szerint cselekedett, és meglátta Isten csodáját. Így találod meg, cselekedj az Ige szerint.

179 A zsidó gyermekek, a tüzes kemencében. Mit tettek mielőtt megláthatták Isten csodáját? Isten Igéje szerint cselekedtek. Tudták, hogy Ő Isten. Tudták, hogy Ő Isten, aki kihozta őket Egyiptomból. Tudták, hogy ők... Hogy Ő ugyanaz az Isten, aki mindig is volt, hogy Ő kell hogy legyen a csodatevő Isten.

180 És Ő adott nekik egy megbízatást, „ne hajoljanak meg a bálványok előtt.” Ő nem változik. „Maradjatok az Igémmel! Ne hajoljatok meg a bálványok előtt!”

181 Mit mondtak? „Istenünk képes kiszabadítani minket ebből a tüzes kemencéből. De, még ha nem is teszi, akkor is az Igéje szerint fogunk cselekedni!” Íme, ott volt. Mi történt? Akkor meglátták Isten csodáját, hogy Isten legyőzi a tüzet.

182 Beteg vagy? Cselekedj az Ő Igéje szerint, nézd meg, hogy meggyógyít-e. Ha bűnös vagy, és akarsz, hogy betöltsön a Szentlélek; jöjj, térj meg, és keresztelkedj meg Jézus Krisztus Nevében. És cselekedj az Ő Igéje szerint, és nézd meg, hogy mi történik. Ha még mindig benned van a világ; és nektek, asszonyoknak még mindig rövid hajatok van, még mindig festitek magatokat; ti férfiak még mindig indulatosak vagytok; és a felekezeten idegeskedtek; ha meg akarjátok találni, hogy Ő még mindig Isten-e; cselekedjétek aszerint, és tegyétek magatokat az Ő oltárára, és nézzétek meg, hogy mi történik. Ő Isten. Nektek először az Ő Igéje szerint kell cselekednetek.

183 Dániel, mielőtt meglátta Isten csodáját, hogy ki tudja őt szabadítani az oroszlánok verméből, először is Isten Igéje szerint kellett cselekednie.

184 A kiáltvány kiment, „Ha bárki bármely más Istenhez imádkozik ezen a bálványon kívül, ennyi és ennyi napig, akkor azt az oroszlánok vermébe dobjuk.” Senki nem imádkozhat más istenhez, csak a királyhoz; istennek kellett lennie, látjátok, harminc napon keresztül.

185 De, mit tett Dániel? Isten Igéje szerint cselekedett. Mert amikor Salamon a templomot odaszánta, imádkozott, azt mondta, „Uram, ha a Te néped bajban lesz, bárhol, és erre a szent templomra fog nézni, akkor Te hallgasd meg őt a Mennyből.” Így igaz.

186 Dániel először cselekedett. A fenyegetés az volt, hogy „Az oroszlánok vermébe mész.” De Dániel Isten Igéje szerint cselekedett. Tudta, hogy Isten még mindig Isten. Ugyanúgy ahogy Gedeon is, tudta, hogy Isten, ha Ő még mindig Isten, akkor hol vannak az Ő csodái? És Dániel tudta, hogy próféta volt, tudta, hogy szereti Istent. Tudta, hogy az Ő szolgálja, és tudta, hogy Isten képes megszabadítani őt az oroszlánoktól. Amikor bajban volt, veszedelemben, a templom felé fordította az arcát, és háromszor imádkozott egy nap, csak pontosan így. Isten Igéje szerint cselekedett, és Isten annyira betöltötte őt a Szentlélekkel, hogy az oroszlánok nem tudták megenni őt. Így igaz. Így igaz. Először Isten Igéje szerint cselekedett.

187 Jónás, a bálna gyomrában, először Isten Igéje szerint cselekedett. Tudta, hogy vége van, fizikailag. A kezei meg voltak kötve, a lába meg volt kötve. Ezt a pogányok prédikátorát kidobták a hajóból, a cethal gyomrába, és le a tenger fenekére. Most, milyen állapotban van ő! De először is megfordult a cethal gyomrában, tengeri moszatok tekeredtek a nyakára. Ahol, a cethal először megette ezeket a moszatokat és dolgokat azért, hogy vitaminhoz jusson a teste, a vitamin tablettáihoz, és aztán bekerült oda egy prédikátor. De ez a prédikátor magához tért! Halleluja!

188 Ó, testvér, prédikátor, térj magadhoz ma este! Hagyd ott azokat a régi hitvallásokat és dolgokat, és gyere vissza egy élő Istenhez, egy élő Igéhez.

189 Magához tért, megfordult. Nem lehet megakadályozni, hogy egy szent imádkozzon. Megfordult, és nézett, mindenhol a cethal gyomra volt, mindenhol körülötte; keleten, északon, nyugaton és délen. És rájött, hogy a cethal gyomrában van és lent a tenger mélyén, és viharban a tengeren. Minden remény elment, amikor a hajón volt; és most a cethal gyomrában van, távolabb a reménytől, mint valaha. És amikor csak a cethal gyomrát láthatta, azt mondta, „Ezek hazug hiábavalóságok. Nem hiszek ezeknek többé. Hanem a Te szent templomod felé fogok nézni, Uram.” „A szent templom” - nem lefelé nézett; azt mondta, - „Az ott van fent, így én afelé nézek.”

190 És aztán meglátta Isten csodáját. Valahogyan oxigén jött a cethalba. Egyszerűen csak normálisan lélegzett három napon keresztül, és egy jót pihent, és utazott, így meg tudta tenni ezt a negyven napos... utat, odáig, a gonosz városba ott lent, hogy prédikálja az Evangéliumot. Teljesen felfrissült valamilyen új oxigénnel a Mennyből. Az nem jöhetett a cethaltól, és az nem jöhetett a tengerből, így Istentől kellett jönnie!

191 Ó, leheld ránk ma este, Uram, Isten Igéjének azt az Oxigénjét, az Ő feltámadásának az Erejében, hogy életben tudjunk maradni ezen az utolsó gonosz napon. Lehelj ránk, ó, Szent Szellem! Ez az, testvér. Lehelj ránk, Uram, tölts tele minket Oxigénnel!

192 Ahogy ma délelőtt beszéltem nektek a kacsáról. Ahogy vizet érzett, semmi sem tarthatta vissza attól; sem a tyúkok összes kotkodácsolása, és semmi más. Egyenesen a vízhez ment, mert kacs volt.

193 Nos, ha van itt valaki, akinek kacs természetű van, akkor van egy nagy medencénk itt hátul, látjátok. Ha érzitek, hogyha megérezted annak az illatát, hogy Isten, Isten marad, ha megérezted a Menny illatát ma este, hogy Isten megtartja az Ő Igéjét, és hogy Ő egy csodatevő Isten, és ha nem kaptad még meg a Szentlelket; érezd meg a víz illatát, tedd meg az első dolgot, amit Ő mondott. Biztosan. Térj meg a szíved mélyéről, és tedd magadat áldozatként az oltárra; és fel leszel emésztve a világtól és újjá fogsz születni a Szellemtől; és keresztelkedj meg a Jézus Krisztus Nevében, be fog tölteni a Szentlélekkel. Menj át a helyes folyamaton; ne úgy gyere, hogy kezet fogsz a prédikátorral és beírod a nevedet a könyvbe, de, halj meg annyira, hogy többé ne ismerd a világot.

194 Ábel ugyanazon az oltáron halt meg, ahol a báránya. És az egyetlen módja annak, hogy helyre tedd magad Istennel, az, hogy meghalj az oltáron Krisztussal, egészen addig, amíg minden el nem sötétedik körülötted. Halj meg ott! És amikor újra felkelsz, új teremtés leszel Krisztusban. Biztos.

195 Jónásnak hinnie kellett Isten Igéjében és először aszerint cselekednie. Nos, valószínűleg, arccal leborulva feküdt, amikor lement a cethal gyomrába, mert csak átdobták; csak egyenesen a cethal gyomrában landolt. A cethal azt mondta, „Nos, lemegyünk most a tenger fenekére.”

196 És kíváncsi vagyok, hogy mit gondolt az a cethal, abban a három napban, valami vicces dolog történik. Nos, látjátok, a cethal felépítése nem méltányolta azt. A gyülekezeti, felekezeti szervezet sem méltányolja azt. De ó, mennyire tetszett az Jónásnak! Biztos, hogy tetszett neki, mert az friss levegő volt, amivel Isten legyezte őt és életben maradt. Isten, legyezd ránk a friss levegőt!

197 Ha Jónás egy ilyen csodát tudott tenni, azáltal, hogy hitte Isten Igéjét, egy természetes templommal kapcsolatban, amit valamikor, egy végül visszacsúszott ember, Salamon épített, de kérte Istent imádságban, hogy áldjon meg mindenkit, aki arra a templomra néz, és szabadítsa ki a problémáikból őket, bármerre is legyenek; és Jónás tudott hinni, olyan körülmények között. Mennyivel inkább tudjuk mi hinni ma este, hogy a Mennyre nézve; ahol nem egy visszacsúszott hívő, nem egy ember, aki meghalt és a sírban maradt, mint Jónás... vagy mint Salamon akkor; de az élő Isten, Aki a Magasságos jobbán ül, teljes hatalommal és tekintéllyel, és prédikálja az Igét és elküldi a Szentlelket, tanúként, hogy megtette. Ámen. Higgyétek az Isten Igéjét, és meg fogjátok látni Isten csodáit. De először hinnetek kell. Biztos. Igen.

198 Gedeon, miután látta ezt a Látogatót, hogy ott ül a fa alatt és Gedeon valahogy megkérdezte Őt először. Azt mondta, „Ha Isten még mindig Isten, ha Isten velünk van, hol vannak az Ő csodái?” És ez a Látogató, aki a fa alatt ült, mit tett? Amikor Ő megérintette az áldozatot a pálcájával, amit Ő a kezében tartott, az fel lett emésztve. És tudta, hogy Isten cselekedete volt, így tudta akkor, hogy a Látogató a fa alatt, aki úgy nézett ki, mint egy öregember, ahogyan ott ült, az a testté lett Ige volt. Halleluja! Az az élő Ige volt. Tudta, hogy az az élő Ige volt, mert cselekedett és élt jelen időben. Dicsőség Istennek, testvér!

199 A Pünkösöd rendben van, de az egy festett tűz, ha még te magad nem kaptad azt meg. Nem egy múlt idő; jelen idő! Mire jó egy történelmi Isten, ha nem ugyanaz az Isten ma? Ahogy gyakran mondtam, mi jó származik abból, hogy ha a kanárinak, a madaradnak arra adsz vitaminokat, hogy a szárnya nőjön, és kalitkába teszed és ott tartod? Mi értelme van tanítani egy Hatalommal bíró Istenről, és aztán megtagadni az emberektől azt kiváltságot, hogy szolgálják Őt? Ámen. Biztosan. Értelmetlenség!

200 Miért vannak ezek a szemináriumaitok mindenhol, mint egy nagy inkubátor, ami prédikátorokat költ ki? Látjátok?

201 Mindig is sajnáltam az inkubátorban kikelt csirkét, igazából nincs anyukája. Sosem tudta, hogy honnan való. Senki sem volt az anyukája, mechanikusan jött elő.

202 Így van a szemináriumi prédikátorral is, aki csak a teológiát ismeri. Lehet olyan okos és kifinomult, mint bármelyik tudós, lehet, hogy sok különböző nyelven tud prédikálni, de mi van, ha nem tudja, hogy ki a szülője?

203 Ahogy nemrégien mondtam; ha valami tudatlan, akkor az az öszvér. Nem tudja ki az apukája, vagy az anyukája. Az egy hibrid dolog, látjátok, nem tudja ki vagy mi az apa és az anya. Nem tudja, hogy hová tartozik. Ugyanígy van ezekkel a hibrid, úgynevezett keresztényekkel, akiket felekezetek költenek ki. De egy igazi telivér ló az kitenyésztett, az tudja, hogy mi a helyzet.

204 És egy jó telivér keresztény tudja, hol van Isten raktára. Tudják, hogy ők az Igétől születnek. Az Ige testté lett bennük. Minden Ige, amit Isten kimondott, nem vitatkoznak azzal, azt mondják, „Rendben van! Ámen és ámen!” Nyomatékosítják egy „ámen”-nel minden alkalommal. „Ámen! Ámen!” Valami bennük nyomatékosítja Azt, saját Magát.

„Jézus Krisztus ugyanaz, tegnap ma és mindörökké.”

„Ámen!”

„Aki hisz Énbennem, azokat a dolgokat fogja cselekedni, amiket Én cselekszem.”

„Ámen!”

205 „Menjetek a világba, prédikáljátok az Evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és bemeztkezik, az üdvözl. És ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek.”

„Ámen!”

206 Az öreg tyúk azt mondja, „Kot-kot-kot, és a csodák napjai elmúltak.

De, „háp-háp-háp, én érzem a vizet!”

207 Látjátok, ez az. Így van. Látjátok? Miért? Istent próbára teszed. Látjátok, ez az, Istent az első helyre. Cselekedj az Igéje szerint, és lásd meg, hogy igaz-e. Ez az igazság.

208 Keresztelő János pontosan a kötelessége szerint cselekedett. Amikor csak kisfiú volt, arról nincs sok minden írva.

209 Az apukája egy remek ember volt, de nem hitt Istennek. Isten el volt tökélve, hogy Erzsébeten keresztül hozza elő ezt a gyermeket. Így Ő azt mondta Erzsébetnek, azt mondta Zakariásnak... Meg fog Erzsébetben foganni ez a gyermek. És az apja kételkedett benne és Ő némasággal sújtotta. Elképzelem Keresztelő János szüleinek szívét, Erzsébetnek és Zakariásnak, szomorúak voltak, mert tudták, hogy már idősek. És ez a megígért gyermek, aki megszületett, mivel Isten csodát tett és ezt a gyermeket a világra hozta, amikor már öregek és élemedett korúak voltak. Tudták, hogy a szívük szomorú lesz, mert nem tudnak olyan sokáig élni, hogy megláthassák őt, amint

véghezviszi Isten nagy munkáját. De odaszánták őt arra! Dicsőség Istennek! Valahol a csillagokon és a holdon túl, le tudtak nézni és látták. Sohasem láthatják ezt a kisfiút... Meghaltak. Meghaltak, amikor még csak egy gyerek volt, egy fiatal fiú. Egy fiú, elhagyta az otthonát, elment a pusztába. Ott nőtt fel, Isten Hatalma alatt.

210 Isten mondta neki, „Te vagy a kiáltó szó a pusztában. Én, küldelek téged. Menj és kiálts!”

211 Hogy várakozásban volt János minden nap, ahogy kergette a kígyókat a sziklákon és rugdosta a köveket. „Ó, alig várom!”

„Mire vársz, János?”

212 „Csak akarom hallani az Ő megbízatását, ennyi az egész.” El az útból, kígyók!” Futottak a sziklákhöz. Az az oka, hogy azok a farizeusok kijöttek és ő azt mondta, „Ó, viperafajzatok, fussatok a sziklákhöz!”

213 Én ugyanazt mondom ma este. Ti, viperák nemzedéke, fussatok a vízhez! Ámen. Tudjátok, hogy miről beszélek. Ezek a szalagok, ez fel van véve, ez ki fog menni az egész világra. Fussatok a vízhez, ha akarjátok látni Isten csodáit!

214 János ezután következett. Egy jó kinézetű fickó odajön; azt mondta, „Talán az Ő.” Ránézett. „Nem, az nem Ő. Nem. Isten adott nekem egy ígéretet.”

„János, azt mondod, hogy a Messiás ma él?”

„Igen.”

„Hol van Ő?”

215 „Itt a földön valahol. Nem tudom, hol van, de meg fogom ismerni, amikor Ő jön.”

„Honnan tudod?”

„Isten mondta, hogy mit keressek.”

216 „Honnan tudod, hogy meg fogsz gyógyulni, amikor imádkoznak érted?” Isten mondta, hogy mit keressek. "Honnan tudod, hogy meg fogod kapni a Szentlelket?" Követem az Ő Igéjét. Ő mondta nekem, hogy mit keressek, tudom, hogy mi következik, látjátok. Tudod, hogy mi következik? Ha engedelmeskedni fogsz Isten Igéjének, akkor az Ő ígérete fog következni. Ő nem tud hazudni; Ő Isten.

„Mi következik?”

János azt mondta, „Látni fogom Őt, amikor Ő eljön.”

217 Ők azt mondták, „Ó, nézd ezt a fickót, aki itt jön. Az, akinek a korona van a fején, Ő kell, hogy a Messiás legyen, aki azokat a lovakat vezeti.”

Azt mondta, „Az nem Ő.”

218 Egészen odament hozzá és azt mondta, „Nem törvényhez illő számodra, hogy a testvéred feleségét vedd magadhoz!” Ők tudták, hogy valami helytelen volt ott.

Odament hozzá és azt mondta neki. Az Heródes volt, látjátok. És, ó, az teljesen feldühítette a feleségét, utálta őt egész életében. Látjátok?

219 János csak figyelt tovább. Azt mondta, „Ó, meg fogom ismerni, amikor Ő jön.”

„Honnan tudod?”

220 „Isten mondta, hogy látni fogok egy jelet, és az egy Messiási jel lesz. Meg fogom ismerni a Messiást, mert a Messiási jel ott lesz.”

221 Isten ismeri az Ő gyülekezetét. Ő azt mondta, „Ezek a jelek fogják őket követni.” Nem azt, hogy a Metodistákhoz, Baptistákhoz, vagy a Pünkösdiekhez fognak tartozni. De azt, hogy, „Ezek a jelek fogják követni, azokat, akik hisznek.” Ő ismeri a hívőket.

Néha azt mondod ma, „Hívő vagy?”

222 „Ó, metodista vagyok.” Nos, az azt mutatja, hogy nem vagy hívő, látod. „Én pünkösdli vagyok.” Ez még mindig azt mutatja, hogy nem vagy hívő.

223 Ha hívő vagy, akkor Istenben hiszel! Mindenki tudja, Isten Királysága által vagy elpecsételve; és egy pecsét a lap mindkét oldalán ott van, mind a bejövetel és a kimenetel. Látod, megmondhatod nekik. Rendben.

224 Ő azt mondta, „Meg fogom ismerni, amikor megjelenik, mert lesz egy jel. Látni fogom a Messiási jelet.” És egy napon, amikor nézett...

225 Ó, testvér! Miért? Kereste Azt. Ez az, ahogy felismerte. Remélem, hogy ez bevésszük. Keresed Őt? Keresel valamit, ami meg fog történni? Akkor ismerd meg az Írásokat!

226 Nos, a papok mind, akik ott álltak körülötte, ötször okosabbak voltak Jánosnál. Nincs arról feljegyzés, hogy hova járt iskolába, valamikor. De ott álltak a papok, akiknek az ük- ük- ük- ük- ükapjuk is pap volt. Olyan férfiak álltak ott, akik annak a tekercsnek minden centijét ismerték, minden prófétát, és a Teremtés könyvét és mindent arról. De, látjátok, János egy jelet keresett, egy Messiást! Tudta, hogy ha az Isten lenne, akkor lenne valami természetfeletti azzal kapcsolatban. Így igaz.

227 Így van ez ma is! Ha keresztény vagy, akkor valami természetfölötti, ami megérintett téged. Ha nem, akkor be vagy csapva. Még mindig ugyanazt az életet éled, amit éltél, ugyanazokat a dolgokat szereted még mindig, amit először szerettél, még mindig szereted azokat, be vagy csapva; így van, nem vagy Isten fia, vagy lánya.

228 Aztán látjuk, hogy János egy napon ott állt, és azt mondták, hogy... olvasva a róla szóló kis történetben, ami azt mondta, hogy János a folyó partján volt, már kiszorították a másik parton. Ez az, ahogyan Isten szolgájával tesznek, kizárják őt minden felekezetből, minden szervezetből, minden másból. Nem volt szószék, amin álljon; hanem térdig érő sárban volt. Nem volt öltönye és kifordított gallérja sem. Nem, uram. Egy darab báránybőrt hordott maga köré tekerve, talán úgy nézett ki, mint egy vadember, ahogy ott kint állt.

229 És azok a papok azt mondták, „Azt akarod mondani nekünk, hogy jön egy idő, amikor ez a nagy templom, a mi nagy szervezetünk, ledől?”

Azt mondta, „Biztos, hogy így lesz.”

„Honnan tudod?”

230 „Hogy olvasod az Írásokat? Jön egy Messiás, és az a Messiás elveszi a mindennapi áldozatot. Dániel mondta így! A próféta mondta így!” Halleluja!

Ó, egyre vallásosabbnak érzem magam! (Abba kell hagynom.)

Honnan tudod? A próféta mondta így!

231 Ez az, ahogy Mikeás tudta, hogy nem áldhatja meg Akhábot; Illés már megátkozta őt. Ez minden. Az Igével kellett maradnia. Ha akarod látni Isten munkáját, akkor Isten Igéjét kell követned. Tudta, hogy az nem történhet meg.

232 Így aztán mi történt? Akarta látni Isten munkáját. János mondta, „Meg fogom ismerni, amikor eljön.”

233 Egy nap ott állt és azt mondta, „Igen, fog jönni egy idő, amikor a mindennapi áldozat el lesz véve. A Messiás lesz a naponkénti Áldozat. És felállítják a pusztító utálatosságot.”

„Rabbi, honnan veszed ezt? Az a mi hitvallásunkkal ellentétes.”

234 De nem ellentétes Isten Igéjével. Van egy próféta, mert az Úr Igéje azzal a prófétával volt. Így igaz.

235 És ő azt mondta, „Figyeljete, íme, ott áll Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” Egy átlagos, kis, hajlott vállú fickó áll ott, sétál le a folyóhoz Lázárral. Csak egy közönséges férfi, úgy öltözve, mint egy közönséges ember; nem pap, nem turbánban, nem koronával, semmi más; csak egy szegény fiú, ács, jön, sétál lefelé, a keze talán tele volt szálkákkal; sétál lefelé.

„Úgy érted, hogy azt mondom neked, hogy...”

236 „Mi? Nem látjátok Őt? Ott! Íme! - azt jelenti, hogy, nézzetek rá tisztelettel - Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.”

237 Néhányan közülük azt mondták, „Nos, tudod ki az? Ez annak az ácsnak a fia. Nos, tudjuk, hogy az a fickó nem egy próféta.” De, Ő az volt. Ő az volt. Ő tudta. „Nos? Nem tudja, hogy miről beszél.” De, igen tudta. „Hogy mondhatta Őt másnak, mint a többi ember?” A Messiás más lesz. „Honnan fogjuk tudni?” János látott valamit, amit ők nem láttak.

238 Attól függ, mire nézel. Mit látsz ma este? Egy nagy népszerű embert látsz, egy nagy felekezetet, és hogy minden az öledbe hullik? Vagy, csak elfogadod az utadat az Úr megvetett kis népével? Érted a Bibliát? Érted Isten Igéjét? Ha újjá vagy születve, akkor látni fogod. Amíg nem vagy újjá születve, nem fogod látni.

239 Itt jön Ő. Azt mondta, „Ő, aki azt mondta nekem a pusztában!” Ó, testvér! „Ő, aki azt mondta nekem 'kiálts'! Hat hónapja kiáltozok itt, esténként helyreigazítva az embereket mindenhol itt, fel és le ezen a Jordánon, gázolva ebben a sárban; vitatkozva veletek, prédikátorokkal, megfeddve a felekezeteiteket, rálépve a fájós lábujjaitokra. De a Lényeg itt van, látom Azt!”

„Honnan tudod?”

240 „Ugyanaz a Valaki, mondta, hogy 'kiáltó szó leszek a pusztában', Isten ebből a célból támasztott engem, azt mondta, 'Akin meglátom a Szellemet.'”

241 János ismerte Őt. Mit tett Ő? Prédikálta az Evangéliumot először, engedelmeskedett az Igének, és meglátta Isten jelét. És, emlékezzetek, nincs lejegyezve, hogy bármelyik más ember, aki ott állt látta volna Azt. János látta Azt egyedül. Attól függ, hogy mit keresel. Miért? János engedelmeskedett az Igének. A papok és ők nem engedelmeskedtek az Igének. János engedelmeskedett az Igének, az Ő elhívásának, és látta Azt. (Gyorsan sietünk. Sietnünk kell.)

242 Márta a sírnál. Találkozott Isten Igéjével. Hitte Azt. Mielőtt láthatta Isten csodáját, kellett hinnie Isten Igéjét és aszerint cselekednie. Azt mondta, „Uram, ha itt lettél volna, a testvérem nem halt volna meg.”

243 Ő azt mondta, „Márta, Én vagyok a feltámadás és az Élet. Aki hisz Bennem, bár halott volt, mégis él. És, aki él és hisz Énbennem, az soha meg nem hal. Hiszed ezt?”

Azt mondta, „Igen, Uram.” Íme, itt vagy Te, cselekedve! „Hiszek.”

„Mit hiszel, Márta?”

„Hogy Te vagy Krisztus, aki eljött a világba.”

Azt mondta, „Hol temettétek el?”

244 Lementek oda a sírhoz, és ott állt Ő. Azt mondta, „Látni akarom, hogy igazán hisz-e, hogy Én vagyok az Ige.” Azt mondta, „Vegyétek el a követ.”

245 Mária ment, hogy az Ige szerint cselekedjen! Így kellett tennie ahhoz, hogy megláthassa, hogy a halálból élet lesz.

246 És az egyetlen módja annak, hogy megláthasd a halált életté válni az, hogy veszed az Ő Igéjét és aszerint cselekszel!

247 Ha egy bűnös vagy, vedd az Ő Igéjét és cselekedj aszerint, akkor fogod meglátni Isten csodáját. Te válsz Isten csodájává.

248 Ha beteg vagy, vedd Isten Igéjét! Az orvos azt mondja, „Meg fogsz halni.” Vedd Isten Igéjét és cselekedj aszerint, az el fogja hozni az új életet. Óh!

249 Bocsánat, hogy olyan hosszú ideig itt tartalak benneteket. Már csak egy pár dolog, és aztán abbahagyom. Látjátok, csak egy pár. Őszintén abba fogom hagyni. Bocsánat,

hogyan elveszem a testvéreim idejét. Látjátok, csak két órát hagyok nekik a szolgálatra. Óh!

250 Az asszony a kútnál. Ő egy bűnös volt. Őt férje volt. Kiment oda egy napon, hogy vegyen egy kis vizet. Elkezdte húzni a vizet, és hallott egy férfit szólani, „Asszony, hozz Nekem inni.”

251 Körülnézett és azt mondta, „Nem szokás a zsidóknál, hogy samáriaihoz beszéljenek. Samáriai asszony vagyok. És ez nem illendő. Miért szólsz akkor Hozzám?”

252 Ő azt mondta, „De ha tudnád, hogy Kivel beszélsz, akkor te kérnél Tőlem inni.”

253 „Miért,” mondta az asszony, „a kút mély és nincs semmi, amivel húzni tudnál belőle.” Azt mondta, „Hogyan, hogyan – hogyan fogsz vizet merni?”

254 És Ő azt mondta, „A víz, amit Én adok, a vizek forrása lesz, egy örökké áradó forrás, feltörve a lélekben.”

255 Az asszony azt mondta, „Nos, várj egy percet. Te egy zsidó vagy, Te Jeruzsálemben végzed az imádatot, és a mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent,” és így tovább.

256 Ő azt mondta, „Higgy nekem! Eljön az óra, és az most van, amikor sem Jeruzsálemben sem pedig ezen a hegyen nem imádják Istent. De Isten szellem és azok, akik imádják Őt, szellemben kell, hogy imádják Őt.”

257 A kis asszony egészen biztosan azt mondta, „Nos, várj egy percet. Ki lehet ez az ember? Azt akarta, hogy az asszony tudja, hogy Ő ki, mert neki be kellett mutatnia Őt a samáriaiaknak. „Ki Ő?” kérdezte.

258 Ő beszélt vele egy pár percig. Ő azt mondta, „Asszony, menj és hívd ide a férjedet és gyertek ide.”

259 De azt mondta, - nos, Ő okosan cselekszik, látjátok, - Ő azt mondta, „Nincs férjem.” Ó-ó!

260 Akkor a pálca megérintette az áldozatot. Látjátok, valami történt. Mi történt? Meglátta Isten csodáját. Azt mondta, „Az igazat mondtad. Mert őt férjed volt és az, akivel most élsz az nem a férjed, így az igazat mondtad.”

261 Az asszony megfordult. Tudta, hogy Isten az emberek számára évek óta halott; a papjaik és a rabbijaik és így tovább, beszéltek egy Istenről, de a Bibliában meg lett ígérve, hogy lesz egy Eljövendő!

262 Ő azt mondta, „Uram, megértettem, hogy próféta vagy.” Látjátok? „Tudjuk, hogy a Messiás eljön.” („Nos, hadd bizonyosodjak meg erről.”) „Tudjuk, hogy a Messiás eljön.” („Megkérdezem Tőle ezt és meglátom, hogy mit mond erre; egy ember, aki nem ismeri Istent, nem tudja megmondani ezt nekem.”) „Tudjuk, hogy a Messiás eljön, akit Krisztusnak hívnak. És, amikor Ő eljön, ez az a dolog, amit tenni fog, amikor Ő eljön. Őt keressük.”

Ő azt mondta, „Én vagyok Az.”

263 Az elég volt. Az elég volt. Befutott a városba. Azt mondta, „Gyertek, lássátok meg a Férfit, aki megmondta a dolgokat, amik megtörténtek.”

264 Ahhoz, hogy el tudja vinni azt az üzenetet, előtte látnia kellett Isten csodáját. Mielőtt Isten csodáját megláthatta, Istent az Ő Igéjén kellett fognia. Ez pontosan így van.

Ó, hogy folytathatnánk ezt! Vegyünk egy másikat.

265 Pünkösd. Miután az Igével jártak, miután látták az Igét, miután elhitték az Igét; de mielőtt láthatták Pünkösd csodáját, engedelmeskedniük kellett az Igének. Látjátok? „Menjetek föl Jeruzsálem városába,” mondta az Ige, „és várjatok ott, amíg fel nem lesztek ruházva a Fentről való Erővel.”

266 Nos, mi lett volna, ha nyolc nap elteltével, Máté ránézett volna Márkra és azt mondta volna, „Tudod mit? Valamelyik nap az a furcsa érzésem volt, hogy ez kell, hogy legyen a Szentlélek. Azt mondta nekünk, hogy várjunk itt fent. Látod, biztos, hogy az volt.”

„Ó, várjunk még egy napot.”

267 Eljön a kilencedik nap. „Nos, most azt mondta, hogy jöjjünk föl ide, kilenc nappal ezelőtt. Biztos, nem gondolod, hogy már megkaptuk? Azt hiszem, hogy megkaptuk, amikor hittünk Benne. Nem gondolod, hogy így van?” Ó, ti jó Baptisták! Látjátok? Azt mondta, „Hiszem. Hiszem, hogy megkaptuk, mert Ő azt mondta, hogy jöjjünk föl ide. És tudjátok, hogy mit hiszek? Azt hiszem, hogy amint felértünk ide, engedelmeskedtünk annak, amit mondott.”

268 De mit mondott Ő? Nem azt mondta, hogy „Mikor feljöttök ide, megkapjátok.” Nem azt mondta, „Várjatok öt napig vagy kilenc napig.” Azt mondta, „Egészen addig!” Ez az. „Akik az Úrra várnak, azoknak az erejük megújul.” Látjátok?

269 Mit csinálsz? Vedd az Igét, cselekedj aszerint, és maradj pontosan Azzal. Mindennap nézz szembe sátánnal azzal, hogy, „Meg van írva! Meg van írva! Meg van írva! Meg van írva! Meg van írva! Meg van írva! Meg van írva!” Be kell, hogy teljesedjen! Az Ige szerint cselekszel, látod, akkor meg fogod látni Isten csodáját. Így van. De először aszerint kell cselekedned.

270 Felmentek oda és engedelmeskedtek az Igének, ott maradtak.

271 A kilencedik nap jön. Hallom Pétert, ahogy mondja, „Tudjátok mit? Mit gondoltok testvérek?”

272 Márk talán felállt és azt mondta, „Tudjátok mit? Testvérek, csak fogadjuk el Ezt hit által, mert engedelmeskedünk.” Nem, nem engedelmeskedtek teljesen.

273 Azt mondtad, „Be voltam merítkezve az Atya, Fiú, és a Szent...” Nos, az nem teljes engedelmesség. Ühüm. Látod? Azt mondom, „Csatlakoztam egy gyülekezethez.” Az nem engedelmeskedés, érted? „Ismétlem az Apostoli Hitvallást.” Az még mindig nem engedelmeskedés. „Ó, testvér, abbahagytam a hazudozást és a lopást. Nem teszek semmit akarattal.” Az még mindig nem engedelmeskedés.

274 Annak egy születésnek kell lennie! Annak valami történésnek kell lennie. Meg kell halnod, és Valaminek meg kell születnie benned.

275 Ó, miután olyan sok napon keresztül vártak, kilenc nap elmúlt. Azt mondták, „Csak fogadjuk el Azt, és folytassuk a szolgálatunkat. A világ haldoklik ott kint, miért kellene tovább várunk?”

276 Hallom Pétert, ahogy mondja, „De, tudod, valami azt mondja nekem, hogy ez így nem jó még. Az nem teljesen pontosan az Igének való engedelmesség. Látjátok, ha azt várjuk, hogy annak a csodáját lássuk meg, amit Isten megígért nekünk, hogy elküldi ránk az Atya Ígéretét, akkor addig kell itt várunk, amíg valami nem történik. Mert az Írás azt mondja, hogy ebben a formában fog eljönni, Joel azt mondta, „Kiöntöm az Én Szellememet minden testre. A fiaitok és lányaitok prófétálni fognak. A szolgálólányaimra és szolgálóimra kiöntöm a Szellememet. Jeleket és csodákat mutatok nektek a mennyben és a földön. Ézsaiás a próféta azt mondta, „És dadogó ajkakkal és más nyelveken fogok szólni ehhez a néphez, és ez a szombat nap, amelybe be kell lépniük. De mindezt nem akarták meghallani. Nos, testvérek, nem mehetünk ki innen csak így, anélkül hogy még csak nem is láttunk semmilyen megtapasztalást egyáltalán, értitek. Valami kell, hogy legyen nekünk, mert Ő azt mondta, „Várjatok itt, amíg nem lesztek felruházva hatalommal.” Most nincs több erőm, mint, amikor bejöttem ide. Itt voltunk egész éjszaka, itt voltunk a következő éjszaka is, és kilenc éjszakán keresztül itt voltunk. Pontosán ugyanaz vagyok, mint aki voltam, amikor bejöttem ide. Ő azt mondta nekünk, hogy Erőt fogunk kapni, szóval csak folytassuk a várakozást.

277 Akkor, egy pillanat alatt, amikor ők teljesen engedelmeskedtek Isten Igéjének, akkor meglátták a Pünkösöd csodáját. Látták, ahogy tűz esik be az épületbe. A Tűzoszlop lejön az emberek közé; és nagy lángnyelvek, mint a hasított nyelvek, ültek mindannyiukra. És mindannyian megteltek Szentlélekkel, és elkezdtek más nyelveken beszélni, ahogy a Szellem adta nekik, hogy szóljanak.

278 Valami történt. Mikor? Amikor az ő, amikor ők meghozták a döntésüket, hogy már megkapták azt? Nem. Amikor teljesen engedelmeskedtek Isten Igéjének, meglátták Pünkösöd csodáját. Így van ez ma, nektek is ugyanezt a dolgot kell tennetek.

279 Nos, barátaim, most már tényleg bezárom ezt. Már nem fogok még egy lapot lapozni. Rendben, készüljön a következő, amikor ezt mondom.

280 Nos, hívjanak bármi rossznak, aminek csak lehet, „szenthempergőnek, pünkösödiinek, gyülekezetek szétválasztójának, képmutatónak, Belzebubnak,

álmodozónak.” Mindennek hívnak minket, aminek csak lehet. De mit tesznek, minek hívnak? „Álmodozónak, Belzebubnak, hamis prófétának, Csak Jézusos-nak,” bárminek hívhatnak, bármi rossznak, aminek csak hívni lehet.

281 De, azáltal, hogy hisszük Isten igaz Igéjét, az Igének az Ő igaz prófétáját, mit teszünk? Látjuk a dolgokat, amiket látunk.

Ó, jönni fognak Keletről és Nyugatról,

Jönni fognak távoli földekről,

Hogy a Királyunkkal ünnepeljenek, az Ő vendégeként étkezzenek;

Mennyire áldottak, ezek a zarándokok!

Figyelve az Ő megszentelt arcát

Ahogy az Isteni szeretettől fénylik;

Áldott részesei a kegyelmének,

Úgy ragyognak, mint gyémántok a Koronáján.

Jézus nemsokára jön,

A próbáinknak akkor vége lesz,

Ó, mi lenne, ha az Urunk ebben a pillanatban jönne el

Azokért, akik szabadok a bűntől?

Ó, akkor örömet hozna,

Vagy szomorúságot és mély elkeseredést?

Amikor a mi Urunk dicsőségben jön,

Mi találkozni fogunk Vele fent az égben.

282 Miért? Az Ő Igéje szerint cselekszünk! Ámen. Hívhatsz akárminek is, aminek akarsz. Látjuk a Messiás jelét magunk között. Látunk egy Tűzoszlopot. Tagadhatatlan! Hívjanak, aminek csak akarnak. Isten itt van. A tudomány lefényképezte Azt. Miért? Engedelmeskedünk az Ő Igéjének! Sohasem volt ez a történelem során, de mégis a kamera mechanikus lencséje azt mondja, hogy ez Ő, van egy Világosság, ami beleütközik a lencsébe. Miért? Azért, mert Isten Igéjét tesszük az első helyre! Hadd rúgjanak ki a felekezetek, hogyha akarnak. Hadd fordítsanak neked hátat, hogyha akarnak! De cselekedj az Isten Igéje szerint, ha meg akarod látni Isten csodáit!

283 Jézus megígérte, „Ahogyan Sodoma napjaiban volt, úgy lesz az Emberfiának eljövetelekor is.”

284 Az az Angyal lejött, Isten megtestesült egy emberi testben, hátat fordított a sáturnak és azt mondta, úgy téve mintha nem tudná, hogy ki volt Ábrahám, azt mondta, „Ábrahám”. Nem Ábrám; éppen akkor változtatta meg a nevét, egy pár nappal azelőtt.

„Hol van a feleséged, Sára?” Nem Szárai. Sára! „Hol van a feleséged, Sára?” Az apja utáni néven hívta őt és a feleségét az ő hercegnői nevén. Ó! Ki volt Ő? Ábrahám pontosan tudta, hogy ki volt az.

Ő azt mondta, „Sára a sátorban van, mögöttem.”

285 Ő azt mondta, „Meg foglak látogatni téged, Ábrahám. Én. Én meg foglak látogatni téged az Ígéretem szerint, amit adok neked, mert kivártad mindezeket az éveket. Huszonöt éve vársz erre. Megmaradtál helyesen az Igével, az Ige szerint cselekedve. Megtagadtad még azt is, hogy a földhöz tartozol. Vándorrrá és idegenné lettél. Keresed az Eljövendő Várost, Akinek az építője és készítője Isten. Én megígértem neked azt, hogy ezen a gyereken keresztül, aki elő lesz hozva, hogy ő lesz... te leszel sok nemzet atyja. Én megígértem ezt. Te az Ige szerint cselekedtél, most meg fogod látni Isten csodáját.”

„Hogy fogom meglátni, Uram?”

„Hol van Sára, a te feleséged?”

„A sátorban, mögöttem.”

Azt mondta, „Meg foglak látogatni, az élet ideje szerint.”

286 És Sára nevetett magában, azt mondta, „Hogy lehetne nekem, egy öregasszonynak; és az én uramnak, aki szintén öreg; újra gyönyörűségünk?”

Ő azt mondta, „Miért nevetett Sára?”

287 Ő Isten Igéje szerint cselekedett. Ő meglátta Isten csodáját.

288 Jézus mondta, „Ahogy Sodoma napjaiban volt, úgy lesz az Emberfia eljövetelének a napjaiban.” Látjátok, cselekedjétek Isten Igéje szerint, és meglátjátok Isten csodáját.

289 Mi volt az? Amikor itt álltunk, nem régen prédikáltuk a *Gyülekezeti korokat*, és lehoztuk azokat és az a kis jel, ami ott volt fent, lehúzta azokat ide a táblára. És pontosan ezelőtt a közönség előtt, több ember előtt, mint aki most itt ül, pontosan, ahogyan végeztem a beszéddel, egy Fény ragyogott fel lent, és odament hátra, és megállt azon a falon. És egy árnyék jött felé, mialatt mindenki azt nézte, kirajzolta azokat a gyülekezeti korokat, csak pontosan úgy, ahogy ott vannak. Hányan vagytok itt most, akik itt voltak azon a napon, emeljétek fel a kezeteiket? A saját szemetekkel láttátok! Mi volt az? Először hinni kell Isten Igéjét, prédikálni Isten Igéjét, fogadni Isten Igéjét; és megláttuk Isten csodáját, ahogy megerősítette az Igét, hogy Az helyes volt.

Jézus nemsokára jön, *(együtt)*

A próbáinknak akkor vége lesz,

Ó, mi lenne, ha az Urunk ebben a pillanatban jönne el

Azokért, akik szabadok a bűntől?

Ó, akkor örömet hozna,

Vagy szomorúságot és mély kétségbeesést?

Amikor a mi Urunk dicsőségben jön,

Mi találkozni fogunk Vele fent az égben. Ámen.

290 Miért? Hisszük az Ő Igéjét, olajat tartunk a lámpásban és ki van tisztítva és ég, „Ragyogjon a világosságotok annyira, hogy az emberek láthassák a jó cselekedeteiteket, a gyümölcseiteket, amik megdicsőítik az Atyát, aki a Mennyben van.” És mi fog történni? Ahogy hisszük az Isten Igéjét és az Isten Igéje szerint cselekszünk, találkozni fogunk Vele fent a levegőben. Egy csepp kétség nélkül! Isten áldjon meg titeket.

291 Abbahagyom körülbelül az egyharmadánál. Majd máskor fogom befejezni, ha az Úr is úgy akarja. „Ha Isten velünk, hol vannak az Ő csodái?” Ó, ó. Látjátok? Hiszitek ezt?

292 Ó, Istenem, hadd lássuk meg a következő évet. Lássuk meg a következő évet, egészen addig, amíg, a szívünk majd már nem lesz elégedett, a gyülekezeti felekezettel, vagy egy hitvallással, vagy egy kézfogással, vagy egy úgynevezett vallással. Ne elégedjünk meg, amíg nem érezzük Istenben a csodatevő Erőt, ahogyan... a saját szívünkben, kiteve a világot és megformálva Krisztust. Most, nem csak ma este és holnap majd elkezdetek valami mást csinálni; de növekedjete Őbenne, fel az Ő képmására. Felnövünk Hozzá, addig, amíg nem találkozunk Vele. Hajtsuk meg a fejünket.

Hely, hely, igen, van hely,

Van hely a Forrásnál számodra;

Hely, hely, igen, van hely,

Van hely a Forrásnál számomra.

293 Mennyei Atyánk, a lélek és a szellem alázatosságával, rekedtes hangon, és ez a néhány felszabdalt, vagy töredezett szó, Uram, imádkozok, hogy vedd őket és illeszd össze őket; nem tudom, hogy csináljam, hanem csak mondom, ami az eszembe jut. Helyezd ezt le minden ember szívébe és hadd lássák és higgyék ezt, azzal az indulattal, amivel eljűk lett téve. És Atyám, az érthető lesz számukra és Krisztust fogja elhozni nekik. Áldj meg minket ma este, Atyám. Mi várunk, cselekedve az Isten Igéje szerint.

294 Áldd meg ezeket a testvéreket, Uram. Bocsáss meg nekem, Atyám, hogy elvettem az idejüket. Imádkozom, hogy kend fel őket, a Szentlélekkel, olyan módon, hogy Isten Ereje átvöjjön az épületen keresztül ide, és bűnösök vöjjenek az oltárhoz, és sírják ki az útjukat a Golgotához, és hogy betegek gyógyuljanak meg, és nagy jelek és csodák történjenek és meg fogjuk látni az Élő Isten csodatevő Erejét. Mi erre várunk, Atyám, Jézus Nevében, Ámen.

295 Dicsőség az Úrnak! Szeretitek Őt? Ha Isten velünk, hadd lássuk az Ő Jelét!

296 Hol van a Messiás jele, aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké? Hogyha az a Messiás ugyanaz, akkor ugyanaz a jele lesz. Miben van Ő? Milyen szervezethez tartozik Ő? Milyen szervezethez mehetünk csatlakozni, hogy ott a Messiásra találjunk, az Ő jelére? Milyen házba léphetünk be, hogy megtaláljuk? Gondolkozzatok ezen.

Bocsánat, Neville testvér.

[Egy testvérnő más nyelven beszél. Egy testvér megadja a magyarázatot – Szerkesztő.]

Ámen. Dicsőség Jézusnak. Áldott Jézus! Köszönöm, Uram. Köszönöm.